

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1981-1982

Nr. 14

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

28 SEPTEMBER 1982

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	265
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	266
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	276
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg	279
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	283
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	286
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	287
B. Vraag waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	299
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
Nihil	300
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	300

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 57
van 18 augustus 1982
van de heer N. DE BATSELIER

Micro-elektronica-centra — Werking

Ik verneem dat de Voorzitter van de Vlaamse Executieve het plan heeft opgevat binnenkort over te gaan tot de oprichting en de uitbouw van micro-elektronica-centra in Vlaanderen en tot organisatie van opleidingsprogramma's voor de vorming van ontwerpers inzake micro-elektronica.

Graag zou ik aan de heer Gemeenschapsminister desbetreffend de volgende vragen willen stellen.

1. Wat is het doel van deze centra?
2. Welke beheersvorm hebben deze centra?
3. Zijn deze centra sub-instellingen van de GIMV?
4. Is er een relatie tussen INNOVI en deze centra?
5. Wie staat in voor de organisatie van de opleidingsprogramma's voor de vorming van ontwerpers inzake de micro-elektronica?
6. Wat is de budgettaire kost?
7. Wat zijn de tewerkstellingsaspecten?

Antwoord

De door het geachte lid bedoelde projecten zijn nog ter studie. Deze studie nadert haar voltooiing en zal mij eerlang in de mogelijkheid stellen aan de Executieve concrete voorstellen te doen.

Het ligt in mijn bedoeling de getroffen beslissingen nadien omstandig toe te lichten in de bevoegde commissie van de Vlaamse Raad, waarvan het geachte lid trouwens deel uitmaakt.

Vraag nr. 58
van 2 september 1982
van de heer J. VALKENIERS

Wafelbakkerij Suzy Buizingen — Onderneming in moeilijkheden

Door een fusie die te wensen overlaat, tenminste volgens de vakbonden, zijn er nu omwille van de hachelijke positie van wafelbakkerij Suzy, niet minder dan 200 jobs bedreigd in Buizingen, plaats waar het bedrijf zich bevindt.

De oorzaak van deze dreiging zou liggen in de zware last die Suzy op zijn schouders kreeg toen het fusioneerde met de Amerikaanse multinational die zelf in de rode cijfers zat omwille van een dochteronderneming die (op zichzelf) ongeneeslijk was.

In grote lijnen gebeurt hier weer hetzelfde als wat we bij andere fusies reeds meemaakten.

Wat zal de Vlaamse regering echter deze maal ondernemen ter vrijwaring van deze 200 betrekkingen?

Antwoord

Ik heb geen kennis van moeilijkheden in de onderneming waarop het geachte lid doelt.

Niettemin heb ik de Administratie opdracht gegeven mij over de toestand van het bedrijf verslag uit te brengen.

Vraag nr. 59
van 17 september 1982
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Directie Huisvesting — Personeelsbezetting

Bij de directie Huisvesting is een nijpend tekort aan personeel om de vele aanvragen tot het bekomen van een bouwpremie, verwervingspremie, saneringspremie enz. met bekwame spoed te kunnen afhandelen.

Dit langdurig uitblijven van een beslissing leidt enerzijds tot wrevel bij de premie-aanvragers en stelt anderzijds ongetwijfeld deze nochtans toegewezen administratieve dienst ten onrechte in een ongunstig daglicht.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij te laten weten welke maatregelen hij genomen heeft om deze personeelsbezetting opnieuw op peil te brengen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting.

Antwoord

Het optrekken van de personeelsformatie bij het Bestuur van de Huisvesting en het dienovereenkomstig aanpassen van het personeelseffectief, zijn aangelegenheden die in de huidige stand van zaken uitsluitend in de bevoegdheid van de nationale overheden vallen.

Alhoewel de personeelsformatie van voormeld bestuur sedert 1 juli 1982 is ingedeeld in deze van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, zal het achtbaar lid ongetwijfeld weten dat dit Ministerie onder het gezag staat van de heer Eerste Minister. Daarbij dient evenwel vermeld dat vermits de nominatieve overheveling van het personeel nog niet is gebeurd, de Minister van Openbare Werken het administratief-juridisch gezag over het personeel blijft uitoefenen. Volledigheids halve dient vermeld dat de opdracht van het bestuur operationeel in de bevoegdheid van de Gewesten valt.

Dat deze drieslachtige situatie de oplossing van het probleem fel bemoeilijkt, hoeft geen betoog.

Niettemin heb ik mij ingezet om door overreding te bekomen dat efficiënte oplossingen zouden worden doorgevoerd.

Verscheidene formules werden voorgesteld om het effectief te versterken: toevoeging van tewerkgestelde werklozen, stagiairs, personeelsleden in een bijzonder tijdelijk kader, in het derde arbeids-circuit, of in een organiek tijdelijk kader.

Van al de hierboven vermelde formules kon uiteindelijk het voorstel tot een tijdelijke verhoging van de organieke personeelsformatie met 70 eenheden de goedkeuring wegdragen van de Inspectie van Financiën en van de syndicale raad van advies van het Ministerie van Openbare Werken. Daarna zouden de betrokken kandidaten onmiddellijk tewerk kunnen worden gesteld door het Vast Wervingssecretariaat dat overigens over ruime wervingsreserves beschikt.

Dit dossier dient op dit ogenblik verder behartigd te worden door de heer Eerste Minister.

Laatstgenoemde heeft mij de formele verzekering gegeven dat deze aangelegenheid tegen het einde van deze maand zijn beslag zou krijgen.

2. Indien de personeelsaangelegenheden op dit ogenblik buiten mijn bevoegdheid vallen, kan ik niettemin autonoom instaan voor de noodzakelijk geachte informatisering van de operationele gewestelijke en gemeenschapsmateries.

Ik heb dan ook opdracht gegeven over te gaan tot een functionele analyse van de procedure der premieaanvragen. Dit heeft aanleiding gegeven tot een overeenkomst met het Centrum voor Overheidsinformatiek waardoor een geautomatiseerd systeem zal ingevoerd worden ter afhandeling van de dossiers. Het project is sedert enige tijd gestart, zodat mag worden verwacht dat de premieaanvragen in de loop van de volgende maanden sneller en soepeler zullen kunnen worden afgehandeld.

Vraag nr. 60
van 22 september 1982
van de heer J. CAUDRON

Officiële plechtigheden — Aanwezigheid Vlaamse Executieve

Aan de Vlaming Edward Schillebeeckx werd door Prins Bernhard op vrijdag 17 september jl. de Erasmusprijs uitgereikt, dit in aanwezigheid van H.M. Koningin Beatrix, Prins Claus, Prinses Juliana, Prinses Margriet en talrijke andere Nederlandse hoogwaardigheidsbekleders.

De pers heeft opgemerkt dat op die plechtigheid niemand van de Vlaamse Executieve aanwezig was.

Graag vernam ik de reden van die verbazende onverschilligheid t.o.v. een wereldberoemd Vlaming.

Antwoord

Wanneer een hoogstaand en eersterangs Vlaming als E. Schillebeeckx een zo gewaardeerde Erasmusprijs in ontvangst neemt, is het de plicht en tegelijkertijd het voorrecht van de Vlaamse Gemeenschap zich te laten vertegenwoordigen door haar leden van de uitvoerende macht.

Welke eer een volksgenoot is toegekomen hebben de leden van de Vlaamse Regering enkel via de pers vernomen. Het geachte lid zal allicht begrijpen dat het niet de taak is van een Vlaamse Gemeenschapsminister te onderzoeken waarom hij/zij niet werd uitgenodigd op deze plechtige gebeurtenis. Het feit van eigen Vlaamse identiteit is klaarblijkelijk nog niet in alle beleidsschakels doorgedrongen.

Concreet: uw vraag is aan het verkeerde adres gesteld. Om de door andere dan Vlaamse overheidsinstanties gemaakte — doch hopelijk niet onherstelbare — veronachtzaming pogen te annuleren, zal ik E. Schillebeeckx ontvangen, mede in naam van mijn collega's-Gemeenschapsministers.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 140
van 16 juni 1982
van de heer P. VAN GREMBERGEN

INFAC te Brussel — Afschaffing Nederlandstalige afdeling

Leerlingen, patroons en ouders van de cursisten voor orthopedisch schoentechnicus in de INFAC te Brussel uiten ernstige bezwaren tegen de beslissing van het Ministerie van Middenstand omdat bovenvermelde lessen zouden afgeschaft worden.

Deze beslissing geldt echter alleen maar voor de Nederlandstalige afdeling. Van deze afdeling zijn 95 % van de leerlingen reeds werkzaam in het beroep. De helft hiervan zijn zoons van patroons, de andere helft werkt op leercontract.

Eigenaardig genoeg blijven de Franstalige cursussen bestaan.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Hoeveel leerlingen waren in 1977, 78, 79, 80, 81 ingeschreven voor de cursus orthopedisch schoenmaker in het Brusselse?
2. Wat zijn de toekomstplannen van de geachte Minister in verband met de cursussen bandagist, orthesen en prothesen?
 - a) Franstaligen ;
 - b) Nederlandstaligen.
3. Welke redenen liggen aan de grondslag van een eventuele afschaffing van deze cursussen?
4. Waarom wordt bij deze afschaffing een onderscheid gemaakt tussen Nederlandstalige en Franstalige cursisten?
5. Overwoog de geachte Minister reeds de mogelijkheid om dergelijke cursussen (geheel of gedeeltelijk) in te richten in Vlaanderen?
 - a) Bestaan hieromtrent plannen?
 - b) Zo neen, waarom gebeurde dit niet?

Antwoord

Hierbij doe ik het geachte lid de gevraagde inlichtingen en gegevens toekomen betreffende de beroepsopleiding orthopedisch schoentechicus in de Voortdurende Vorming van de Middenstand.

1. Hoeveel leerlingen waren in 1977, 78, 79, 80 en 81 ingeschreven voor de cursus orthopedisch schoenmaker in het Brusselse?

	1977	1978	1979	1980	1981
a) Franstaligen :					
Na de 4e lesdag :	8	10	14	8	9
Bij het einde van het leerjaar:	7	8	13	7	8
b) Nederlandstaligen :					
Na de 4e lesdag :	10	8	13	10	3
Bij het einde van het leerjaar:	8	8	14	12	-

Deze cursussen werden uitsluitend georganiseerd op het niveau van de ondernemingsopleiding. (Het betreft hier een tweejarige opleiding, die echter cyclisch wordt georganiseerd bij gebrek aan voldoende gegadigden : zo werd in 1977 alleen een eerste jaar georganiseerd, in 1978 alleen een tweede, in 1979 opnieuw een eerste, in 1980 een tweede). Voor 1981 was opnieuw een eerste jaar gepland en principieel goedgekeurd, doch het Centrum INFAC heeft deze cursus terecht niet laten doorgaan bij gebrek aan voldoende reglementaire deelnemers: na 4 lesdagen waren er slechts drie reglementaire deelnemers, waar een minimum van acht vereist is.

Op het niveau van de leertijd, die een vierjarige opleiding omvat, is het aantal gegadigden eveneens te beperkt om een cursus te kunnen organiseren: uit een onderzoek dat door het Centrum INFAC werd uitgevoerd eind december 1981 is gebleken dat er op dat ogenblik slechts zes erkende leerovereenkomsten in uitvoering waren in geheel Vlaanderen en Brussel (4 overeenkomsten die eindigen in 1984; 1 overeenkomst die eindigt in 1983 ; 1 overeenkomst die eindigt in 1982). Het is bijbevolg vrij duidelijk dat ook hier voorlopig geen cursussen kunnen worden georganiseerd, daar er in sommige gevallen zelfs geen gegadigden zijn. De leerlingennorm bedraagt evenals voor de ondernemingsopleiding, acht leerlingen per opleidingsjaar.

2. Wat zijn de toekomstplannen van de heer Minister in verband met de cursus bandagist, orthesen en prothesen?

- a) Franstaligen ;
b) Nederlandstaligen.

Over de bedoelingen voor de Franstalige cursussen kan ik mij, gelet op de bevoegdheid ter zake van de Franse Gemeenschapsminister, niet uitspreken.

Aan Nederlandstalige kant is het zeker niet de bedoeling aan de mogelijkheid tot organisatie van deze cursus te raken, voor zover de reglementaire voorwaarden vervuld zijn. Dit heeft overigens reeds tot moeilijkheden geleid, gelet op het gering aantal gegadigden voor deze beroepen, zodat meermaals reeds afwijkingen werden toegestaan op de leerlingennormen.

Ik voeg hierbij een afschrift van het op 2 juni 1982 genomen ministerieel besluit houdende vaststelling van de bijzondere erkenningsnormen inzake de leerovereenkomsten en leerverbintenissen voor de beroepen van bandagist, orthesist en prothesist in de Voortdurende Vorming van de Middenstand als een bijkomend bewijs voor de aandacht die er bestaat om een opleiding op een zeker kwaliteitsniveau in de hand te werken.

3. Welke redenen liggen aan de grondslag van een eventuele afschaffing van deze cursussen?

Deze vraag werd onrechtstreeks reeds beantwoord onder de punten 1 en 2. Een eventuele afschaffing werd tot nog toe nooit in overweging genomen.

4. Waarom wordt bij deze afschaffing een onderscheid gemaakt tussen Nederlandstalige en Franstalige cursisten?

Vermits er geen sprake is van afschaffing van deze cursussen, vervalt het voorwerp van deze vraag.

5. Overwoog de heer Minister reeds de mogelijkheid om dergelijke cursussen (geheel of gedeeltelijk) in te richten in Vlaanderen?

- a) Bestaan hieromtrent plannen?
b) Zo neen, waarom gebeurde dit niet?

Sommige van deze cursussen werden reeds georganiseerd in Vlaanderen. Zo werden bijvoorbeeld in het Vormingsinstituut Brugge in 1980 een eerste jaar bandagist en een eerste jaar orthopedisch schoentechicus op het niveau van de ondernemingsopleiding georganiseerd, gevolgd door een tweede jaar in 1981.

Bij de organisatie van een cursus in een bepaald Centrum dienen echter verschillende factoren in overweging genomen te worden, o.a. :

- de woonplaats van de gegadigden;
- de bereikbaarheid van het Centrum voor de meeste gegadigden;
- de uitrusting van het Centrum voor een bepaalde beroepsopleiding enz.

Alles is uiteraard afhankelijk van het aantal gegadigden, en hoewel de mogelijkheid bestaat om voor gering bezette cursussen een afwijking te verlenen, kan men daarin niet tot het uiterste gaan, gelet op de beperkte begrotingsmiddelen.

**Vraag nr. 151
van 23 juni 1982
van de heer P. PEETERS**

Steun aan opleiding in bedrijven — Besnoeiing in RVA- budget

Naar ik verneem zou de Minister verregaande besparingen willen realiseren in het toe te kennen budget voor de RVA-beroepsopleiding in Vlaanderen, dit bovenop de bezuinigingen die het Beheerscomité van de RVA reeds op eigen initiatief zou hebben voorgesteld.

Hoewel ik niet de noodzakelijkheid van besparingen wil in twijfel trekken, wil ik de Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve toch vragen of het juist is dat

deze besparingen voor een aanzienlijk deel (ongeveer 70 miljoen) ten laste van de steun aan opleiding in bedrijven of in samenwerking met hen (art. 76 en 87) zou gebeuren?

Is de Minister niet van oordeel dat deze concrete bedrijfsopleiding als zeer efficiënt kan bestempeld worden in de strijd tegen de werkloosheid en tegelijkertijd tegemoetkomt aan reële noden in het bedrijfsleven?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het achtbaar lid meedelen dat in uitvoering van het besluit van de Vlaamse Executieve betreffende de toekenning van sommige voordelen aan de personen die een beroepsopleiding ontvangen, aan de cursisten in opleiding geen omschakelingsuitkering of loondervingsvergoeding meer toegekend wordt. Zij ontvangen voortaan een premie van 40 F per gevolgd uur beroepsopleiding. De RVA moet derhalve ook geen RSZ-bijdragen meer dragen.

In toepassing van de artikelen 5 t/m 8 van voormeld besluit kan de RVA zoals voorheen een tussenkomst verlenen in de opleidingskosten van cursisten in centra opgericht in samenwerking met ondernemingen of in erkende centra.

De maximum-tegemoetkoming die door de RVA toegekend werd als tussenkomst in het loon en de hierop verschuldigde werkgeversbijdragen voor de RSZ bedroeg 226 F per uur. Dit bedrag stemt overeen met de kosten van de RVA (loondervingsvergoeding + werkgeversbijdragen) op basis van het niveau van de maand december van het vorig jaar.

Voortaan zal het maximum-bedrag dat de RVA kan toekennen 160,99 F (spilindex 161,08) per uur bedragen, hetzij het equivalent van het gewaarborgd minimum-maandloon (40-urenweek) overeenkomstig de CAO nr. 23 gesloten in de Nationale Arbeidsraad. Dit houdt in dat voortaan 65 F per uur minder zal toegekend worden.

Verder mogen de ondernemingen hun werknemers een opleiding laten volgen in een door de RVA opgericht centrum; deze opleidingen worden kosteloos verstrekt. Een uitkeringsgerechtigde werkloze mag een individuele beroepsopleiding in een onderneming volgen; de werkgever betaalt aan dergelijke cursist een premie in overeenstemming met zijn productieve arbeid tijdens de opleiding. Deze laatste twee vormen van samenwerking inzake beroepsopleiding blijven dus ongewijzigd van toepassing.

Ik meen derhalve dat de noodzakelijke aanpassingen ingevolge de crisisperiode geenszins invloed hebben op de mogelijkheden ter zaken, noch op de efficiëntie ervan.

Vraag nr. 157
van 23 juni 1982
van de heer L. DE GREVE

Niet-culturele verenigingen — Gebruik van de culturele centra

Het decreet van 16 juli 1973 betreffende de toekenning van weddetoelagen aan de cultuurfunctionaris-

sen werkzaam in erkende culturele centra die het culturele leven in de Nederlandstalige gemeenschap bevorderen, stelt reeds in zijn benaming en verder in artikel 2 duidelijk dat de activiteiten van de culturele centra in de eerste plaats tot doel hebben het culturele leven te bevorderen door onder meer ruimten ter beschikking te stellen voor het sociaal-cultureel werk in al zijn vormen (1) en verder het bestendig trefpunt te zijn van de verschillende uitingen en vormen van het culturele werk in zijn meest ruime betekenis (2) en het sociaal-cultureel werk in al zijn vormen te bevorderen en de aanpassing aan de veranderende behoeften te verzekeren (3).

Ook het Cultuurpactdecreet van 28 januari 1974 stelt in artikel 15 dat elke erkende culturele groepering of organisatie... de culturele infrastructuur zal kunnen gebruiken,...

Uit bovenstaande decreetgeving blijkt overduidelijk dat het de decreetgever bij de totstandkoming van voormelde decreten in de eerste plaats te doen was om een complete infrastructuur ter beschikking te stellen van het zuiver culturele leven als dusdanig.

De gemeenschap heeft hierdoor een zware financiële last op zich genomen — terecht besteed echter.

Anders is het gesteld wanneer niet-culturele verenigingen gebruik maken van diezelfde infrastructuur.

Deze praktijk blijkt echter algemeen ingeburgerd te zijn. Politieke partijen mogen dus blijkbaar — zelfs gratis voor bestuursvergaderingen — gebruik maken van de culturele centra.

Is de geachte Minister het hiermee eens?

Wat denkt de geachte Minister over het gebruik maken van de infrastructuur door vakbonden die een bepaalde ruimte afhuren tegen gunsttarief?

Mijns inziens strookt deze laatste praktijk geenszins met de geest van de wetgeving ter zake.

Indien politieke partijen en vakbonden van de culturele centra gebruik maken, kunnen mandatarissen of andere personen er ook zitdagen houden?

Gezien de benarde financiële toestand van de meeste culturele centra, lijkt het mij aangewezen dat de wildgroei inzake het gebruik voor politieke partijen en vakbonden aan een vaste reglementering onderworpen wordt.

Mag ik de opinie van de geachte Minister ter zake kennen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik het achtbaar lid melden dat het evident is dat de prioritaire opdracht van erkende culturele centra diegene is zoals vermeld in art. 2 van het decreet van 16 juli 1973.

Niet-culturele verenigingen worden evenwel niet uitgesloten wat het gebruik van de bedoelde culturele infrastructuur betreft.

Toch moet in zo een geval duidelijk met de volgende punten rekening gehouden worden.

1) Deze activiteiten mogen de vlotte programmatie vanuit de culturele sector zeker niet verhinderen.

- 2) Het huurtarief voor dergelijke niet-culturele vereniging ligt in de meeste gevallen hoger dan datgene van toepassing op de culturele organisaties. Dit laatste lijkt mij trouwens ook gewenst.

Tenslotte meen ik dat het houden van zitdagen vanwege vakbonden en/of mandatarissen vrij vlug de normale werking van de betrokken culturele centra zal beletten.

Daarbij aansluitend heb ik de administratie opdracht gegeven te onderzoeken in hoeverre de door het geachte lid beschreven activiteiten al dan niet ingeburgerd zijn in de door mij erkende culturele centra.

In voorkomend geval zal ik zeker een aantal remediërende richtlijnen overmaken aan het „College van advies voor de erkenning van de Nederlandstalige culturele centra”.

Vraag nr. 158
van 23 juni 1982
van de heer J. CHABERT

Centra voor beroepsopleiding van werklozen te Brussel — Stopzetting van de activiteiten

Te Brussel zouden de centra voor beroepsopleiding van werklozen wegens gebrek aan kredieten hun activiteiten moeten stoppen. Deze toestand wekt grote onrust.

Mag ik de geachte Minister om antwoord verzoeken op de volgende vragen?

1. Is het bericht juist?
2. Welke zijn de redenen voor het niet-verstrekken van de nodige kredieten?
3. Zal er worden ingegrepen opdat de werklozen geen slachtoffer zouden worden van budgettaire conflicten van regionale en communautaire aard?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag en ter verduidelijking van de feitelijke toestand kan ik het geacht lid het volgende meedelen.

1. Ik sta er borg voor dat de werking van de centra voor beroepsopleiding van werklozen te Brussel niet zal stopgezet worden.
De Brusselse centra kunnen worden gefinancierd met de budgettaire middelen zoals voorzien in de begroting — sectie 35 art. 42.01-, middelen waarmee ook de activiteiten in Vlaanderen betaald worden.
2. De mogelijke onrust omtrent deze centra vindt echter zijn oorsprong in het feit dat er voor deze centra twee interpretaties gangbaar waren :
 - a) een eerste waarbij deze centra als bicommunautaire culturele instellingen worden beschouwd met het gevolg dat de nationale regering bevoegd en financieel verantwoordelijk is;
 - b) een tweede interpretatie waarbij deze centra als unicommunautaire instellingen worden be-

schouwd, standpunt dat ik als gemeenschapsminister inneem.

Ik sta achter deze tweede interpretatie, maar hieromtrent moet een beslissing genomen worden in het overlegcomité Nationale Regering-Executieven.

3. Wat mij betreft sta ik er borg voor dat de rechten van de werklozen in Brussel gegarandeerd blijven.

Vraag nr. 162
van 28 juni 1982
van de heer E. FLAMANT

BRT — Maatregelen tegen cinema-exploitanten

De BRT heeft het nodig geoordeeld een communiqué te publiceren waarin verklaard wordt dat stappen zullen ondernomen worden tegen de cinema-exploitanten die, op de avond van de wedstrijd België-Hongarij, op een groot scherm TV-beelden projecteerden.

Dit zou, steeds volgens de BRT, niet kunnen zonder voorafgaande toelating.

In dit verband zou ik van de geachte Minister willen vernemen.

1. Hoe het komt dat de RTBF wel uitzendingen in het openbaar toelaat op een groot scherm in een zaal te Mons? Is dit omdat het een organisatie zelf betreft van een openbare instelling en geen privé initiatief?
2. Of dit betekent dat de caféhouders die een TV-toestel bezitten in hun gelagzaal, eveneens aan de BRT toestemming moeten vragen om hun toestel aan te zetten?
3. Of de BRT stappen kan ondernemen langs juridische weg zonder toestemming van de voogdijminister?
4. Of de Minister, of zijn vertegenwoordiger, vooraf op de hoogte werden gebracht van het BRT-communiqué?

Antwoord

Op de 4 vragen gesteld door het geacht lid kan ik het volgende antwoorden.

1. Vermits de RTBF niet onder mijn bevoegdheid valt past het mij niet te peilen naar de redenen waarom deze instelling eventueel wel dergelijke openbare uitzendingen zou toegelaten hebben.
2. Voor zover BRT-uitzendingen slechts zouden beschermd zijn door de Europese overeenkomst ter bescherming van de televisiesignalen is de toestemming van de BRT alleen vereist wanneer de caféhouder een publieke vertoning tegen betaling zou organiseren.

Voor uitzendingen waarop de BRT auteursrechten kan laten gelden, is theoretisch voor elke publieke vertoning de toestemming van de BRT vereist.

Op geen enkel moment heeft de BRT eraan gedacht de publieke vertoning van de Mundial te verbieden. In het communiqué dat de BRT verspreidde, stond alleen te lezen dat „de nodige

stappen zullen ondernomen worden tegen degenen die zonder toestemming en tegen betaling de Mundial-matches op groot scherm vertonen”.

De BRT heeft daarom de personen aangeschreven van wie zij via de krant of advertentiebladen wist dat zij tegen betaling de Mundial-matches vertoonden voor een publiek. De BRT heeft met deze organisatoren een billijke regeling getroffen.

3. De BRT kan gerechtelijke acties ondernemen zonder dat zij hiervoor de toestemming nodig heeft van de toeziende Minister. De BRT is slechts aan het administratief toezicht onderworpen wanneer de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut of het BRT-decreet van 28 december 1979 dit uitdrukkelijk voorschrijft.

Wel kan de toeziende Minister, op basis van art. 9, § 3 van bedoelde wet, via zijn regeringscommissaris, „ beroep instellen tegen elke beslissing die hij met de wet, met de statuten of met het algemeen belang strijdig acht “ Dit was echter zeer zeker niet het geval met de betreffende beslissing van het BRT-beheersorgaan.

4. Om redenen aangehaald in 3. hoeft de toeziende Minister evenmin vooraf op de hoogte gebracht te worden van de communiqués die de BRT wenst uit te geven.

**Vraag nr. 165
van 7 juli 1982
van de heer W. KUIJPERS**

Bibliotheekdecreet — Uitvoering

Mag ik vernemen per provincie hoeveel gemeenten klaar zijn om het zogenaamde bibliotheekdecreet uit te voeren?

Tevens had ik graag naamopgave gehad van de gemeenten die op 1 juni 1982 hiermee niet klaar waren.

Antwoord

In aansluiting op zijn vraag, wens ik het geachte lid vooreerst nog te verwijzen naar mijn antwoorden op de volgende vragen.

1. Vraag nr. 11 dd. 13 januari 1982 van de heer A. De Beul waarin een overzicht wordt gegeven van de op 31 december 1981 erkende openbare bibliotheken eind 1981. Uit dit overzicht blijkt dat 111 van de 315 gemeenten van het Nederalndse taalgebied over een erkende plaatselijke openbare bibliotheek beschikten. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad zitting 1981-1982, blz. 4-5-6 en 7)
2. Vraag nr. 32 dd. 16 februari 1982 van de heer W. Seeuws waarin een overzicht wordt gegeven van de nieuw ingediende erkenningsaanvragen. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad, zitting 1981-1982, nr. 4, blz. 60-61)
Aan deze nominatieve lijst moeten Zwijndrecht en Lierde nog worden toegevoegd.

Zodoende dienden 90 gemeenten van het Nederlandse taalgebied een aanvraag om erkenning in nl. 83 vóór 31 december 1981 en 7 tussen 1 januari en 28 februari 1982. De meeste van deze instellingen werden intussentijd geïnspecteerd. Uit de inspectieverslagen is gebleken dat zich voor heel wat openbare bibliotheken een tweede inspectiebeurt opdringt. Deze zal onmiddellijk na de grote vakantie gebeuren.

In 1982 werd totnogtoe slechts één nieuwe erkenning verleend. Bij ministerieel besluit van 22 maart 1982 werd de gemeentelijke openbare bibliotheek van Lede erkend als deeltijds werkende POB en dit met ingang van 1 januari 1982.

Uit wat voorafgaat blijkt dat slechts op 31 december 1982 een nieuwe stand van zaken zal kunnen worden opgemaakt. In elk geval kan nu reeds worden gesteld dat de volgende 114 gemeenten nog geen aanvraag om erkenning indienden :

Provincie Antwerpen

Arr. Antwerpen	Arr. Turnhout
Borgerhout	Arendonk
Kontich	Beerse
Mortsel	Hulshout
Stabroek	Kasterlee
Wommelgem	Lille
Zandhoven	Meerhout
Arr. Mechelen	Vosselaar
Berlaar	
Putte	

Provincie Brabant

Arr. Halle-Vilvoorde	Arr. Leuven
Beersel	Bekkevoort
Bever	Boortmeerbeek
Drogen bos	Diest
Galmaarden	Geetbets
Herne	Herent
Kapelle-op-den-Bos	Holsbeek
Kraainem	Huldenberg
Lennik	Kortenaken
Linkebeek	Landen
Pepingen	Rotselaar
Sint-Genesius-Rode	Scherpenheuvel-Zichem

Provincie Limburg

Arr. Hasselt	Arr. Maaseik
Beringen	—
Halen	Arr. Tongeren
Herk-de-Stad	Herstappe
Leopoldsburg	Voeren
Nieuwerkerken	Wellen
Zutendaal	

Provincie Oost-Vlaanderen

Arr. Aalst	Wichelen
Erpe-Mere	Zelee
Geraardsbergen	Arr. Gent
Haaltert	De Pinte
Arr. Eeklo	Destelbergen
Assenede	Gavere
Kaprijke	Lochristi
Sint-Laureins	Merelbeke
Zelzate	Moerbeke
Arr. Dendermonde	Nazareth
Berlare	Wachtebeke
Buggenhout	Lovendegem
	Zulte

Arr. Oudenaarde	Wortegem-Petegem
Brakel	Zingem
Horebeke (*)	
Kluisbergen	Arr. Sint-Niklaas
Kruishoutem	—
Maarkedal	
Provincie West-Vlaanderen	
Arr. Brugge	Arr. Diksmuide
Beernem	Koekelare
Damme	Kortemark
Torhout	Lo-Reninge
Arr. Ieper	Arr. Kortrijk
Heuvelland	Anzegem
Langemark-Poelkapelle	Avelgem
Mesen	Deerlijk
Vleteren	Kuurne
Wervik	Lendeled
Zonnebeke	Spiere-Helkijn
Arr. Oostende	Arr. Roeselare
Bredene	Hooglede
Gistel	Ingelmunster
Ichtegem	Ledegem
Middelkerke	Lichtervelde
Oudenburg	Moorslede
	Staden
Arr. Tielt	Arr. Veurne
Dentergem	Alveringen
Meulebeke	De Panne
Oostrozebeke	Koksijde
Pittem	
Ruiselede	

(*) Horebeke diende wel een aanvraag in om zich voor het oprichten en organiseren van een erkende gemeentelijke openbare bibliotheek te verenigen met een aangrenzende gemeente. Dit dossier is in behandeling.

Vraag nr. 168
van 7 juli 1982
van de heer W. KUIJPERS

Kasteel „Van Horst” te Sint-Pieters-Rode — Restauratie

Het kasteel „Van Horst” te Sint-Pieters-Rode is een merkwaardige vlakteburcht met een 17e eeuwse wagenhuis in bak- en zandsteen in stijl.

De zijgevel van dit wagenhuis is op dit ogenblik ingestort. Indien lang gewacht wordt met restauratie vallen er grotere kosten te verwachten.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke dringende maatregelen hij zal laten nemen opdat deze restauratie spoedig een einde mag nemen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geacht lid mededelen dat de eigenaar van het kasteel „Van Horst” inderdaad de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg verwittigd heeft dat de zijgevel aan de beek van de dienstvleugel is ingestort.

Aangezien het koninklijk besluit van 27 mei 1971 alleen het kasteel zelf als monument beschermt, kan hier geen gebruik worden gemaakt van de omzendbrief van 21 oktober 1981 voor subsidiëring van dringende werken aan monumenten.

De eigenaar heeft echter reeds een ontwerper aangeduid met de opdracht te onderzoeken hoe het gebouw voor verder verval kan behoed worden.

Ondertussen zal de beschermingsprocedure voor de dienstvleugel als monument ingezet worden zodat een definitieve restauratie mogelijk zou kunnen worden.

Vraag nr. 169
van 7 juli 1982
van de heer W. KUIJPERS

Sint-Katarina-dorpskerk te Kortrijk-Dutsel — Restauratie

Indien nog enkele tijd gewacht en geredetwist wordt om het dak van de beschermde Sint-Katarina-dorpskerk te Kortrijk-Dutsel — bijzonder dat van de toren — te herstellen, zal de gemeenschap heel wat geld meer moeten betalen.

Kan de geachte Minister mij mededelen welke de reden is van de verwaarlozing van een der oudste Romaanse gebouwen uit de streek?

Welke maatregelen zal hij nemen om het restauratiedossier te bespoedigen?

Antwoord

In aansluiting bij de vraag van het achtbaar lid kan ik inderdaad bevestigen dat het torendak van de als monument beschermde kerk van Kortrijk-Dutsel wel degelijk in uiterst slechte toestand verkeert.

De bebording is met name reeds zover gevorderd dat het niet meer mogelijk is er leien in te nagelen. Dit is de reden waarom tot nu toe nog geen gebruik is gemaakt van de procedure van dringende werken aan beschermde monumenten.

De Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg heeft echter vóór de laatste winter reeds, de eigenaar, in casu de gemeente, aangeraden het torendak af te dekken met een zwaar dekzeil, om verdere schade aan het gebint te voorkomen.

Ondertussen werd ook reeds een ontwerper aangesteld die zal belast worden met de definitieve restauratie van de kerk. De Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg zal erover waken dat de restauratie van het torendak in eerste fase zal uitgevoerd worden.

Vraag nr. 171
van 13 juli 1982
van de heer A. DE BEUL

Overheidsdocumenten — Taalgebruik

In België zijn alle diensten en instellingen die rechtstreeks of onrechtstreeks onder de overheid ressorteren, verplicht de terminologie die in het sociaalrechtelijk woordenboek is vastgelegd, te gebruiken voor de teksten welke in die diensten en instellingen worden voorbereid of opgesteld.

Deze verplichting is opgelegd bij decreet van de Cul-

tuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap van 25 september 1975 tot verbetering van de sociaalrechtelijke terminologie in de overheidsdiensten (BS 22 oktober 1975).

De verzekerden die bij de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, gewestelijke dienst Oost-Vlaanderen, Laurent Delvauxstraat 12, 9000 Gent, zijn aangesloten, ontvangen vanwege dit ziekenfonds kleefbriefjes bestemd voor de doktersvoorschriften, waarin de term „ mutualiteit ” gebruikt wordt.

In het sociaalrechtelijk woordenboek, verklaring en eenmaking van termen, voorkomende in het sociaal recht van het Nederlands taalgebied, komt het woord „ mutualiteit ” niet voor, wel het woord ziekenfonds. Bijgevolg is de gebruikte terminologie op bovengenoemde kleefbriefjes verkeerd en behoort deze wettelijk vervangen te worden door de term „ ziekenfonds ”.

Mag ik de geachte Minister verzoeken de nodige maatregelen te nemen opdat alle overheidsinstellingen in het Nederlandse taalgebied in het algemeen en de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering in het bijzonder, de verplichtingen opgelegd bij decreet van 25 september 1975 zouden nakomen.

Antwoord

In antwoord op uw voormelde vraag en na raadpleging van mijn administratie kan ik u melden wat volgt.

Het spreekt vanzelf dat het decreet tot verbetering van de sociaalrechtelijke terminologie in de overheidsdiensten strikt moet nageleefd worden. Adviesing over wat al of niet goed Nederlands is, behoort tot het domein van de Raad voor Taaladvies, die hierover te allen tijde kan geraadpleegd worden.

De ziekteverzekering is de verantwoordelijkheid van de Minister van Sociale Zaken, die tot de nationale regering behoort. Ik maak hem uw klacht over met het verzoek na te gaan welk gevolg eraan verleend kan worden.

Vraag nr. 173
van 14 juli 1982
van de heer J. VALKENIERS

BLOSO — Vermindering voor grote gezinnen

Door BLOSO worden de verminderingen voor grote gezinnen teruggeschroefd tot 25% voor wat betreft sportkampen en vakantieverblijven.

Is dit billijk nu we zien dat grote gezinnen reeds meer inleveren dan anderen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik het achtbaar lid meedelen dat de normale kostprijs voor deelname aan sportkampen en/of permanente sportvorming derwijze berekend wordt dat de variabele kosten, dit wil zeggen diegene die rechtstreeks afhankelijk zijn van het aantal deelnemers, ongeveer in evenwicht zijn met de inkomsten aan 100 %. Voor elke deelnemer met vermindering valt het bedrag van die ver-

mindering evenwel rechtstreeks ten laste van BLOSO; dus van de gemeenschap en bijgevolg ook van hen die helemaal niets te maken hebben met deze organisaties. Gemiddeld 2 op 3 deelnemers behoren tot een groot gezin. Dat betekent dat 66% van de deelnemers kunnen genieten van een vermindering, voorheen van 50%, thans teruggebracht tot 25 %.

Gezien het voortdurend verder uitgroeien van de bedoelde BLOSO-organisaties en de steeds stijgende reële kosten ervan worden de ter zake toegestane budgetten al langs om meer onhoudbaar belast.

Het lijkt mij dan ook billijk en rechtvaardig te opteren voor een oplossing die hoe dan ook voor de Gemeenschap nog steeds een reële verliespost van 25 % per bevoorrechte deelnemer betekent, maar die mijns inziens de normale werking en het succes van de voormelde BLOSO-organisaties niet in het gedrang brengen.

Vraag nr. 174
van 20 juli 1982
van de heer R. HOSTEKINT

Privaatrechtelijke openbare bibliotheek — Overname door gemeen tebest uur

In de laatste alinea van art. 7 van het KB van 23 juli 1979 wordt bepaald dat „ behoudens een andere in de overeenkomst voorziene regeling, de vergoeding voor de boeken en de andere collecties en het bibliotheek-economisch materiaal door de gemeente moet zijn betaald één jaar na het van kracht worden van de overeenkomst ”.

Gesteld dat een privaatrechtelijke bibliotheek door een gemeentebestuur wordt overgenomen met ingang van 1 januari 1981 dan moet de overnemende gemeente de overeengekomen overnamevergoeding, bij gebrek aan een andere overeenkomst; uitbetaald hebben vóór 1 januari 1982.

Indien een gemeentebestuur deze overeengekomen vergoeding zou uitbetalen na het verstrijken van de gestelde termijn van één jaar, kan de overlatende privaatrechtelijke openbare bibliotheek nalatigheidsinstrenten vorderen van het in gebreke zijnde gemeentebestuur en zo ja, welk is het percentage van de nalatigheidsinstrenten?

Antwoord

Ter beantwoording van zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat wanneer een gemeente krachtens het KB van 23 juli 1979 betreffende de overname van privaatrechtelijke openbare bibliotheken een desbetreffende overeenkomst goedkeurt terwijl geen andere regeling wordt voorzien, de vergoeding voor de boeken en het bibliotheconomisch materiaal door de gemeente moet betaald zijn één jaar na het van kracht worden van de overeenkomst.

Indien een gemeentebestuur deze overeengekomen vergoeding niet binnen de gestelde termijn zou betalen dan maakt dit een krenking van een subjectief recht uit; feit waarvoor de gewone rechter bevoegd is.

Toch is hiervoor een ingebrekestelling vereist. Het eenvoudig verstrijken van de termijn zonder meer, stelt echter niet in gebreke. Volgens het burgerlijk wetboek is een deurwaardersexploot of een soortgelijke akte nodig.

Krachtens art. 1153 BW bestaat de schadevergoeding wegens vertraging in de uitvoering van een verbintenis (indien een bepaalde geldsom verschuldigd is) uit de betaling van de wettelijke intrest. Deze forfaitaire moratoire intrest is verschuldigd te rekenen van de dag der maning tot betaling en werd wettelijk bepaald op 12% vanaf 1 augustus 1981.

Vraag nr. 176
van 22 juli 1982
van de heer C. DE CLERCQ

Sportfunctionarissen — Weddetoelagen

Het decreet van 7 december 1976 betreffende de toekenning van weddetoelagen aan sportfunctionarissen, werkzaam in erkende sportcentra, die de sport en de sportieve vrijetijdsbesteding in de Nederlandse Gemeenschap bevorderen, kent uitvoering ingevolge het besluit van 8 mei 1978.

Mag ik, vanaf het invoegetreden van dit decreet, — per jaar — vernemen aan welke gemeentebesturen en ten belope van welk bedrag er weddetoelagen werden verleend?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag laat ik het achtbaar lid hierbij een tabel geworden waarin de gevraagde gegevens, per jaar en per gemeente, vermeld staan.

Laat ik er nog op wijzen dat de berekeningen voor het dienstjaar 1982 nog niet beëindigd zijn.

Weddetoelagen aan sportfunctionarissen

Gemeente	1978	1979	1980	1981
3820 Alken	—	244.407	—	—
8030 Beernem	—	366.607	460.437	507.756
2340 Beerse	—	—	—	597.847
2750 Beveren	—	—	—	342.304
2600 Berchem	68.390	331.352	352.76 1	386.088
2650 Boom	—	—	312.966	352.174
2200 Borgerhout	—	—	—	562.653
3690 Bree	—	—	—	473.77 1
8000 Brugge	193.107	232.307	265.468	286.170
8740 Deerlijk	431.695	416.613	448.911	479.996
8410 De Haan	369.888	393.849	417.202	520.877
9800 Deinze	—	—	—	270.530
1710 Dilbeek	—	410.536	809.571	887.628
9900 Eeklo	207.000	176.073	—	444.916
3600 Genk	—	—	—	476.357
8730 Harelbeke	—	180.477	437.225	886.312
3500 Hasselt	874.552	1.196.464	1.181.000	1.310.747
3530 Houthalen-Helchteren	—	—	494.373	536.085
8700 Izegem	291.066	391.217	420.668	453.941
8460 Koksijde	—	—	—	423.518
8 110 Kortemark	—	187.031	—	355.119
8500 Kortrijk	516.827	724.964	793.873	1.011.262
8720 Kuurne	496.993	441.471	467.662	519.901
9370 Lebbeke	236.109	358.603	412.998	446.737
3970 Leopoldsburg	29.575	353.003	395.326	471.705
3000 Leuven	—	—	—	881.963
9 100 Lokeren	—	379.578	413.261	452.724
8860 Meulebeke	—	—	411.797	463.387
2400 Mol	738.753	616.741	653.605	732.307
8690 Moorslede	391.633	399.936	433.036	472.2 14
3580 Neerpelt	—	—	437.386	485.584
8400 Oostende	171.213	575.616	923.29 1	1.008.771
8020 Oostkamp	—	304.633	601.627	649.506
3583 Ovrpelt	578.302	590.388	643.560	694.880
1900 Overijse	294.256	300.498	371.934	406.205
8970 Poperinge	—	—	479.541	520.002
8800 Roeselare	530.913	563.082	596.760	676.54 1
2690 Temse	—	379.802	1.034.248	1.285.904
3300 Tienen	—	—	—	298.696
2300 Turnhout	—	—	328.195	713.157
8790 Waregem	221.589	466.694	496.847	543.787
8670 Wervik	—	—	—	309.875
878 1 Wielsbeke	—	—	429.703	484.181
2220 Wommelgem	277.975	404.114	435.443	471.016
8550 Zwevegem	142.088	467.744	496.847	968.558
Totaal	7.06 1.294	11.853.800	16.857.522	25.523.652

Vraag nr. 177
van 23 juli 1982
van de heer W. KUIJPERS

Humelgemgehucht te Steenokkerzeel — Bescherming

Het Humelgemgehucht dat sedert 18 11 bij Steenokkerzeel hoort vormt met zijn tot de 8e eeuw teruggaande Sint Katerinakerk, zijn kerkhof, de merkwaardige grafzerken en parkresten, met zijn 16e eeuws Duifhuis en 19e eeuws kasteel een aantrekkelijk te bewaren landschappelijk en monumentaal geheel.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen welke bijzondere beleidsmaatregelen hij hiervoor zal op gang brengen, bijzonder denken wij hierbij aan het leegstaande — maar best bruikbare — kasteeltje.

Indien de overheid nog wat wacht zal ook dit mooie gebouw rijp voor verval zijn.

Antwoord

In antwoord op uw vraag nr. 177, kan ik het geacht lid mededelen dat de procedure tot rangschikking van de vermelde aangelegenheid in het eindstadium is gekomen en dat het eerstdaags zal voorgebracht worden in de Vlaamse Executieve.

Vrag nr. 178
van 22 juli 1982
van de heer J. ANSOMS

RVA — Technologische resolutie bij de beroepsopleiding

De automatisering en de informatica werken een enorme omschakeling in de hand betreffende de tewerkstelling in industrie en administratie.

Anderzijds worden, in het kader van de beroepsomschakeling, reeds ernstige inspanningen geleverd binnen het kader van de RVA.

Graag vernam ik van de geachte Vice-Voorzitter en Gemeenschapsminister het volgende.

1. Wordt er bij deze beroepsopleiding in het kader van de RVA rekening gehouden met de aangang zijnde technologische revolutie?
2. Kan de geachte Minister concrete maatregelen aanduiden die reeds genomen werden of die op stapel staan om de geschetste doelstelling mede te verwezenlijken?

Antwoord

Eén der hoofdbekommernissen van de RVA inzake de beroepsopleiding, is het volgen van de technische evolutie van de programma's.

Computertechnologie, pneumatica, hydraulica en informatica hebben sinds geruime tijd hun intrede gedaan in de secundaire en tertiaire sectoren. De RVA heeft dan ook op diverse plaatsen in zijn centra vernoemde cursussen ingericht en opengesteld voor werknemers die behoefte voelen aan deze technologie

om, hetzij hun tewerkstelling te vrijwaren, hetzij met meer kans op succes naar een betrekking te dingen. Hierbij stelt zich echter het probleem van de beschikbaarstelling van hard ware en van de grondige studie in verband met de geschiktheid van de dure apparatuur voor opleidingsdoeleinden.

Ter zake heeft de RVA inspanningen gedaan om naar samenwerkingsformules te zoeken met andere opleidingsinstellingen of met bedrijven. Resultaten werden hier geboekt bij de opleiding in de informatica, waarbij werd samengewerkt met universitaire rekencentra en met de constructeurs van computers; onderhandelingen zijn ook gaande met de middenstandsopleiding en met bedrijven, voor specifieke opleidingsbehoeften.

Voor diverse technologische innovaties wordt tevens getracht enerzijds aan de cursisten voltooiingsstages in het bedrijf aan te bieden en anderzijds de verdere opleiding van het eigen instructiepersoneel te verwezenlijken. Het is altijd een bekommernis geweest van de RVA om zijn opleiders zowel didactisch als technisch op peil te houden. Hiervoor kan gerekend worden op de medewerking van bijvoorbeeld de beroepsfederaties en van bedrijven die spitstechnologieën toepassen.

Deze enkele voorbeelden mogen doen blijken dat de RVA niets onverlet wil laten om in zijn centra rekening te houden met de aan gang zijnde technologische revolutie.

Vraag nr. 183
van 3 augustus 1982
van de heer J. VALKENIERS

Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap — Gewestelijk jeugdparlement

In onze vraag van 15 april 1982 (nr. 87) betreffende de oprichting van de Vlaamse Jeugdraad, waarschuwden wij voor de erge verpolitiserings van deze raad, en de niet vertegenwoordiging van een aantal jeugdwerkvormen.

Nu, na de installatie van deze Raad, blijkt dat de kritiek (reeds) van de NDO juist die waarschuwing weergeeft.

Verder nog zou het gevaar niet denkbeeldig zijn dat de besparing in de sector jeugdbeleid vooral naar het plaatselijk jeugdwerk zal verschoven worden omdat de Raad zich per definitie onvolledig en niet representatief moet verklaren!

Is een gewestelijk jeugdparlement niet eerder aangezeven?

Welke houding neemt U aan tegenover deze beweringen?

Antwoord

Aansluitend op de vraag van het geacht lid over de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap — Gewestelijk Jeugdparlement wens ik mijn standpunt ter zake toe te lichten.

In mijn antwoord op vraag nr. 87 op datum van 15 april 1982 heb ik mijn zienswijze ten aanzien van het

actueel concept van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap duidelijk omschreven.

Verder ben ik van oordeel dat het op dit ogenblik nog te vroeg is om een tussentijdse evaluatie van de intrinsieke waarde van deze formule te overwegen.

De Jeugdraad bevindt zich nog steeds in een aanloopperiode waarin er een aantal werkgroepen worden gestructureerd die de openheid en de ruime participatiekansen voor alle geïnteresseerden moeten waarborgen.

Tijdens de vergadering van 2 juli 1982 werd er beslist om over te gaan tot de installatie van 5 werkgroepen. (Internationale relaties van de Vlaamse jeugd en de jeugdorganisaties; vorming jeugdverantwoordelijk ken ; terbeschikkingstelling van infrastructuren; jeugdbescherming binnen het jeugdwelzijnsbeleid; jeugdwerkloosheid)

Een oproep tot kandidaten werd in het BS van 5 augustus 1982 gepubliceerd.

Alle geïnteresseerden die, uit hoofde van hun ervaring, beroepsbezigdheden of deskundigheid, wezenlijk kunnen bijdragen tot enige innovatie worden in de mogelijkheid gesteld om, via voornoemde kanalen, een actieve bijdrage te leveren bij de voorbereiding van een mogelijke herprofilering van het jeugdbeleid.

Voor wat een eventuele besparing in de jeugdsector aangaat bestaan er, in functie van de begroting 1983, op dit ogenblik nog niet de minste plannen.

In voorkomend geval zal ik erover waken opdat al de betrokken structuren en instanties hun geëigende rol zouden spelen.

Een gewestelijk georiënteerd jeugdparlement lijkt me een te vaag omschreven idee om hierover een concrete visie te definiëren.

Vraag nr. 188
van 18 augustus 1982
van de heer J. GABRIELS

Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg — Samenstelling personeel

In tegenstelling tot de andere provincies beschikt de provinciale afdeling van de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg in Limburg volgens mijn informatie over twee inspecteurs.

Dit is een onderbezetting in vergelijking met de andere provincies.

Graag had ik het volgende vernomen.

1. Kan de Minister mij een lijst bezorgen van alle geklasseerde monumenten, dorps- en stadsgezichten en landschappen in Limburg en de rest van Vlaanderen?
2. Mag ik per provincie een overzicht van het aantal behandelde dossiers door de RMLZ?
3. Mag ik een overzicht van de personeelskaders per provincie en in Brussel van de RMLZ en naar rang?

4. Welke stappen denkt de Minister te ondernemen om de situatie in Limburg wat betreft de personeelsbezetting op te voeren?
5. Kan de Minister mij een overzicht geven van de gemeentelijke, provinciale, nationale overheid, privé-personeel of organisaties die een aanvraag indienden voor bescherming van gebieden vanaf 1975 voor de provincie Limburg?

Antwoord

Ter beantwoording van zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De lijst van beschermde monumenten en stads- en dorpsgezichten beslaat nagenoeg tweehonderd bladzijden. Een exemplaar wordt rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt.
2. Er worden geen statistieken bijgehouden van het aantal behandelde dossiers per provincie.
3. Bij koninklijk besluit van 29 juni 1982 werd het koninklijk besluit van 19 september 1978 tot vaststelling van de organische personeelsformatie van de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg opgeheven.
4. Een ontwerp van kader is in voorbereiding; in dit ontwerp wordt een gelijk aantal personeelsleden voorzien voor elke provincie.
5. Er worden geen statistieken bijgehouden van de aanvragen tot bescherming van gebieden.

Vraag nr. 189
van 18 augustus 1982
van de heer J. GABRIELS

Meuniermuseum — Herstellingswerken

In de Abdijstraat te Elsene staat in het laatste woonhuis van Constant Meunier (1831-1905) een museum, ingericht ter ere van deze kunstenaar.

Blijkens een aantal persberichten is dit museum in zeer slechte staat en is het dringend nodig dat:

- a. de nodige onderhoudswerken worden uitgevoerd om dit museum tegen allerlei weersinvloeden te beschermen;
- b. een zodanige inrichting te geven dat het ook vanuit didactisch standpunt aantrekkelijk is.

Graag had ik van de Minister het volgende vernomen.

1. Is het museum Constant Meunier in de Abdijstraat te Elsene bezit van de Staat?
2. Wanneer zijn er nog onderhoudswerken uitgevoerd in dit museum?
3. Is er een inzicht in het aantal bezoekers van dit museum?
4. In hoeverre is de Minister bereid op korte termijn de nodige stappen te ondernemen om zowel herstellingswerken uit te voeren als het museum didactisch herin te richten?
5. Kan de Minister mij mededelen op welke termijn deze converserende werkzaamheden zullen uitgevoerd worden?

Antwoord

Hierbij moet ik het geachte lid melden dat het Meuniermuseum te Brussel ressorteert onder de gezamenlijke bevoegdheid van de Ministers van Onderwijs, de heren D. Coens en M. Tromont.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 45
van 13 juli 1982
van de heer M. OLIVIER

Arrondissement Kortrijk — Gesubsidieerde werken

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

Ontwerpen

Gemeente	Aard der werken	Kostenraming	Datum principiële belofte
Deerlijk	Wegen- en riol. in Oliebergstr.	18.982.728	14.02.80
Harelbeke	Verb. wegdek fase 1 Stationstr.	3.489.69 1	25.11.81
Harelbeke	Verb. wegdek fase 2 Noordstr.	4.340.342	25.11.81
Harelbeke	Nieuwe riol. Deerlijk ksesteenwg.	14.150.250	16.05.80
Harelbeke	Kollektor Kortrijksesteenweg	3.384.344	19.04.81
Kortrijk	Brandweerkazerne - uitrusting	5.850.000	in onderzoek
Kuume	Herinrichting Kouterstr. tot woonerf	10.286.560	22.10.81
Menen	Aanleg groenzone wijk „Lentedreef”	2.755.640	in onderzoek
Waregem	Riol. en wegenw. BGV nr. 174 „Stationstr.”	44.126.97 1	in onderzoek
Waregem	Riol. en wegenw. rond de verkaveling „De groene wandeling”	66.916.775	26.02.80
Zwevegem (St. Denijs)	Wegen- en riol. in Harelbeke-Wittogstraat	26.578.329	09.09.81
Wevelgem	Verbeteringswerken aan de Drie Masten B.V.C. nr. 140.	42.818.034	in onderzoek

Aanbestedingen

Gemeente	Aard der werken	Inschrijvings- bedrag	Datum vaste belofte
Anzegem	Wegen- en riol. Lange Winter-, Stientjesstraat	55.6 12.095	17.02.81
Anzegem	Wegen- en riol. in de Bel- en Klijtstr.	23.486.756	12.12.80
Avelgem	Nieuw brandweerstation perc. glasdichte ruwbouw.	1.440.106	23.04.80
Deerlijk	Buitengew. herst. BGV nrs. 161, 160 en 168.	2.520.308	12.05.80
Harelbeke	Riol. Overleiestraat	1.978.533	01.06.82
Harelbeke	Verbinding Bavikhoofse- en Vierheerstr.	2.296.464	04.08.82
Kortrijk	Buiteng. herst. Zwevegem- en Rollegemstr.	4.433.294	30.04.80
Kortrijk	Buiteng. herst. Marionettenstraat	4.939.504	12.05.80
Kortrijk	Inricht. tot woonerf Zwinstraat	4.791.348	31.12.80
Kortrijk	Wegen- riol. Pekkemstraat	69.521.724	19.01.81
Kortrijk	Wegen- riol. in BPA nr. 3 „Centrum Zuid” te Bellem	7.761.748	23.01.80
Lendelede	Buit. herst. BGV nr. 143 en 182	5.841.107	25.06.80
Menen	Aanleg fietspad en rial. Kortrijkstr.	4.850.863	23.01.80
Menen	Wegen- riol. in BW nr. 3	20.678.4 19	28.12.81
Menen	Wegen- riol. in wijk Groenhof	85.392.388	08.04.8 1
Menen	Herinrichting plein te Lauwe	18.293.219	10.06.82
Menen	Oprichten buurtspeelplein „Bazalken ”	872.477	16.07.82
Waregem	Riol. in de Koe-, School-, K. Albertstr.	6.143.121	06.06.80
Waregem	Afvalwaterkollektor RW nr. 904	192.628.302	31.10.80
Waregem	Aanleg domein „Casier ”	13.760.413	17.09.80
Wevelgem	Riol. en wegenw. in de G. Gezellestr., Coudbergstraat, e.a.	32.878.158	06.08.8 1
Zwevegem	Riol. en wegenw. in de Harelbeke), Wittogstraat.	25.600.364	in onderzoek

1. Voor welke gemeenten in het administratief arrondissement Kortrijk werden dossiers ingediend tot het bekomen van toelagen voor infrastructuurwerken tot verbetering, vernieuwing en aanleggen van wegen, riolering, fietspaden, enz. gedurende de periode van 1 januari 1980 tot en met het eerste kwartaal 1982?
2. Voor welke werken en op welke datum werd een principiële en/of vaste belofte van toelagen toegezegd?
3. Welke is de kostenraming van de ingediende en geprogrammeerde werken per dossier?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de gevraagde gegevens te bezorgen.

Ik vestig echter zijn aandacht erop dat een geprogrammeerd werk pas gekend is wanneer het desbetreffende ontwerp bij mijn administratie toekomt.

Vraag nr. 46
van 13 juli 1982
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Gemeen ten arrondissement Gent- Eeklo — Toelagen infrastructuurwerken

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Voor welke gemeenten in het administratief arrondissement Gent-Eeklo werden dossiers ingediend tot het bekomen van toelagen voor infrastructuurwerken voor verbetering, vernieuwing en aanleggen van wegen, riolering, fietspaden enz. gedurende de periode van 1 januari 1980 tot en met het tweede kwartaal van 1982?
2. Voor welke werken en op welke datum werd een principiële en of vaste belofte van toelagen toegezegd?

3. Welke is de kostenraming van de ingediende en geprogrammeerde werken per dossier?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de gevraagde gegevens te bezorgen.

De dossiers waarvoor nog geen principiële belofte verleend is zijn ofwel onvolledig ofwel, volgens de door de betrokken gemeenten verstrekte inlichtingen, niet prioritair.

Zodra die dossiers volledig zijn of als prioritair aangegeven worden kan ik de toezegging van een principiële belofte overwegen.

Ten slotte vestig ik de aandacht van het geachte lid erop dat een „geprogrammeerd” werk pas gekend is wanneer het desbetreffend ontwerp bij mijn administratie toekomt.

Ontwerpen

Gemeente	Aard der werken	Kostenraming	Datum principiële belofte
Assenede	Verbet. en riol. nr. 6-21	38.546.250	05.08.81
Deurne	Wegen- en riol. BW nrs. 4-8	21.285.202	
De Pinte	Riol. Sparrenstr., Berkenlaan, e.a.	10.756.967	
Destelbergen	Riol. en wegen BW nrs. 81 en deel 25	31.121.889	
Evergem	Wegen- riol. Hospitaalstr., Kroonstr.	18.306.482	
Evergem	Riol. RW nr. 56 „Polenstr.”	17.011.035	
Evergem	Verbet. Steenmolen-, Kapoenstr.	8.130.880	
Gavere	Verbet. BGV nr. 7 „St. Pietersstraat”	3.381.487	
Gavere	Riol. en wegen Palm- en Trapstr. in Semmenzake	9.907.724	29.04.82
Gavere	Verbet. BW nr. 7 te Semmenzake	3.480.834	18.06.82
Gent	Riol. BW nr. 10 „Brugse steenweg”	17.915.474	03.03.81
Gent	Wegen- riol. BW 12 Morek- en Kouterstraat	59.497.839	
Gent	Socio-cult. centr. „Tolhuis” Ondergr. parking	104.978.151	08.10.81
Gent	Brandweerkazerne Rodenhuize Sanit.	4.177.800	18.02.82
Gent	Brandweerkazerne Rodenhuize Verwarm.	12.756.650	18.02.82
Gent	Brandweerkazerne Rodenhuize Electr. inst.	20.041.238	15.03.82
Gent	Wegen- riol. Spade-, Zeilstraat	7.341.867	18.06.80
Gent	Wegen- riol. RW nr. 359, BW nr. nr. 3 te Zwijnaarde	45.147.492	29.04.82
Gent	Verb. BW nr. 43 te Oostakker	5.230.750	27.04.82
Gent	Wegen- riol. in Gentstr. te St. Amandsberg	45.679.982	19.04.82
Gent	Wegen- riol. in Liefkens- en Roodbergstr. Jasstraat te Wondelgem	30.65.1.290	08.04.82
Gent	Verb. BW nr. 22 te Oostakker	13.147.477	09.06.82
Gent	Electr. Distributie — Bouwen van werkplaatsen	32.395.475	07.06.82
Knesselare	Verbet. BW nrs. 6-11 en 24	38.555.130	09.09.81
Lochristi	Riolen in de Schoelstr. te Beervelde	3.421.183	09.09.81
Lochristi	Aanleg omgeving sportschuur	5.906.614	
Lovendegem	Wegen- riol. BW nr. 16 en 10	10.704.859	05.05.82
Maldegem	Kollekt. en nevenriolen BWGV nr. 6	61.169.000	
Maldegem	Renov. Kerkplein lot 4 wegen- en riol. lot 6 groenruimte	5.596.483	02.04.82
Merelbeke	Afdammen en uitbaggeren (ts. Verhorenbroodstr. en Schelde)	4.582.348	
Merelbeke	Verb. en riol. BW nr. 2 RW nr. 359	98.432.410	
Merelbeke	Renovatie Munteplein	5.210.488	
Merelbeke	Herinrichting Floraplein	4.683.770	18.02.82
Nazareth	Modem. en riol. 's Gravenstr. RW nr. 37	14.895.224	
Nazareth	Wegen- riol. RW nr. 58	4.308.630	
Nazareth	RW 337 ondergronds brengen, electr. inst.	746.687	
Nazareth	Wegen- riol in de Sttenweg ts. de Moerestr. en Landuitstr. te Eke.	4.345.515	09.06.82
Nazareth	Riolen en voetpaden RW nr. 352 en BW nrs. 48 en 28	52.285.662	25.06.82
Nevele	Uitbreiding Openb. verlichting	1.075.957	05.11.81
Nevele	Wegen- en riol. BW nrs. 31, 30 en 6	22.105.613	
Nevele	Gemeentehuis verwarming	1.268.950	30.03.81
Nevele	Riol. BW nr. 4 + Kerkstraat	9.612.826	
Oosterzele	Verb. BW nrs. 9 en 7	8.537.572	10.6.82

Ontwerpen

Gemeente	Aard der werken	Kostenraming	Datum principiële belofte
Oosterzele	Riolen langs BW nr. 26 te Scheldewindeke	6.916.082	24.05.82
Waarschoot	Gemeentehuis lift	2.050.515	23.03.82
Waarschoot	Gemeentehuis verwarm.	79.673	23.03.82
Waarschoot	Gemeentehuis lift gehandicapten	1.212.000	23.03.82
Waarschoot	Gemeentehuis electr.	394.755	23.03.82
Waarschoot	Wegen- riol. in de BW nrs. 20, 19	56.260.2 15	16.03.82
Waarschoot	Bouwen liftgebouw aan gemeentehuis	2.068.191	23.03.82
Waarschoot	Aanleg riol. in Zoutweg	11.367.046	24.04.82
Wachtebeke	Aanleg fietspaden in BW nr. 21	5.503.564	24.05.82
Zulte	Riol. en verb. BW 9 en 18 bis	14.577.589	19.04.82
Zulte	Riol. wegenw. BW 1, 2, 5, 11, 17 en 10 bis	47.686.398	

Aanbestedingsdossiers

Gemeente	Aard der werken	Inschrijvings- bedrag	Datum vaste belofte
Aalter	Toevoerkollektoren aanleg nevenleidingen in de Weibroek- en Molenstr.	14.954.338	05.05.82
Aalter	Kollektor en riolering	24.017.176	12.06.81
Aalter	Wegen en riol. BW nrs. 23 en 26	14.954.358	04.05.82
Assenede en Kaprijke	Riol. in prov. baan Ertevelde-Lembeke	28.286.6 15	09.11.81
Deinze	Aanleg riol. in Caendelbeek (1e fase)	4.458.989	08.04.80
De Pinte	Riolen in Sparrestr., Berkenlaan e.a.	10.983.690	06.05.82
Destelbergen	Verb. BW nrs. 5-6 en 54 te Heusden	39.778.504	05.10.81
Destelbergen	Weg. - riol. Mager-, Leemstraat	24.636.083	25.09.8 1
Eeklo	Riol. RW nr. 734 kruispunt Watertoren en aanpassing riolering	16.960.704	13.04.81
Evergem	Wegen- riol. BW nrs. 20, 21 en 2	25.122.589	04.02.8 1
Evergem	Wegen- riol. Wellingstraat en Veldhoek	10.202.09 1	01.12.80
Evergem	Wegen- riol. in verschillende straten	5 1.839.690	13.05.81
Gavere	Oprichten brandweerkazerne	30.027.364	27.10.81
Gavere	Wegen- riol. in Ommegangstr. en Slaapstraat te Asper	4.028.663	06.04.8 1
Gent	Wegen- riol. Willemotlaan, Pr. Karelstr.	18.974.409	14.08.80
Gent	Oprichten brandweerkazerne Rodenhuiuze	153.275.166	13.10.80
Gent	Wegen- riol. BW nr. 12 te Wondelgem	39.497.839	06.04.8 1
Gent	Wegen- riol. in Driepikkelstr. e.a. te Mariakerke	16.141.879	10.01.81
Gent	Weg en riol. Parkplein en Drie Koningsstraat	20.086.5 10	13.04.81
Gent	Riol. Langestraat te Wondelgem	2.798.830	13.04.81
Gent	E.G.W. gasbedrijf — verwarming	6.700.602	28.04.82
Lovendegem	Riol. kruispunt Bredestr., Kouter, Binnenslag	16.660.495	11.2.82
Lovendegem	Riol. RW nr. 10 a/h kruispunt met Appensvoorde en oprit nieuwe Bierstalbrug	16.514.432	14.07.8 1
Lovendegem	Riol. in Tempeliersdreef en andere	29.660.495	11.02.82
Maldegem	Aanleg nieuwe riolering in Dorp-, Schoolstr. en andere te Adegem	31.706.050	28.12.81
Maldegem	Toevoerkollektoren en riol. Donk, Kleit en Lange RW nr. 10	83.509.293	25.11.81
Merelbeke	Verbet. BW nr. 1, deel 2, 3, 7, 8, 9 en 22	37.062.509	01.04.81
Merelbeke	Verbet. BW nr. 10 (deel) en 20	4.047.992	01.03.82
Merelbeke	Verbet. BW nr. 6 (deel) Roskamstr.	10.926.23 1	14.04.81
Merelbeke	Plaatsen wachtkoker onder ringlaan	837.720	09.07.80
Merelbeke	Verbet. weg G.V. nr. 194	1.792.465	30.04.80
Merelbeke	Verbet. weg G.V. nrs. 112 en 504	4.353.726	30.04.80
Merelbeke	verbet. weg G.V. nrs. 46-137-134 en 113	4.911.174	12.05.80
Nazareth	Riol. RW nr. 337 (Hansbeke-Waregem)	8.477.865	13.05.80
Nevele	Verbouwen gemeentehuis	5.148.705	17.05.82
Oosterzele	Modem. Tramplein	2.113.836	14.07.8 1
Oosterzele	Verbet. BW nr. 33 „Dreef”	7.856.568	13.10.81
Oosterzele	Verbet. BW nr. 3 te Scheldewindeke	6.299.365	20.07.8 1
St. Martens-Latem	Wegen & Riol. BW 33, 12, 10 en 8	18.335.778	05.07.8 1
Waarschoot	Verbet. verlaten deel RW nr. 10 „Beke”	22.453.649	06.02.8 1
Zelzate	Verbet. BW nr. 13 (Kerkstr.) e.a.	32.070.993	17.09.80
Zelzate	Wegen- & riol. K. Albertlaan en K. Astridlaan	19.770.616	09.09.80
Zelzate	Karnemelkpolder, Kollektoren naar de waterzuiveringsinstallatie	5.95 1.299	07.03.80
Zelzate	Karnemelkpolder meerwerken	6.265.475	28.10.81
Zulte	Wegen- & riol. in BW nrs. 26, 32 en 26-66 te Olsene	46.430.310	19.03.80

Vraag nr. 50
van 3 augustus 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Putte bij Mechelen — Wegeniswerken te Grasheide

Te Grasheide, een deelgemeente van Putte (Mechelen) is er sprake van het vernieuwen, verbreden en verharderen van de Meester Van der Borchstraat die een alternatieve verbinding vormt met Grasheide en tevens uitweg geeft op de baan Putte-Schriek.

Mij wordt verder gezegd dat de huidige staat van het wegdek in goede toestand verkeert en in het centrum bovendien is voorzien van een fiets- en voetpad. Buiten de bebouwde kom zou er geen fietspad zijn en het opteren voor zulk pad valt te Putte in goede aarde.

Wat vele Puttenaars echter niet begrijpen is dat in deze crisisperiode circa 60 miljoen frank wordt uitgegeven om een straat om te vormen tot een mini-autostrade terwijl het verkeer aldaar miniem is. Het eventueel aanleggen van een rioleringsnet en fietsbaantjes, waar zulks nodig is, zonder evenwel het verbreden van de straat, heeft hun volle voorkeur en zal uiteraard heel wat minder kosten.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Is het waar dat er plannen bestaan om de Meester Van der Borchstraat en diens verlengde totaal te vernieuwen, d.w.z. : verbreden en verharderen?
2. In bevestigend geval, wat omvatten deze werken en hoe groot is het bedrag van de geraamde kosten?
3. Is het waar dat langsheen de gehele rijbaan een ruime parkingstrook wordt voorzien? Volgens inwoners uit Putte blijkt deze investering totaal overbodig te zijn.
4. Hoeveel bedraagt de tussenkomst van de Staat om deze werken te kunnen uitvoeren?
5. Putte zou ca 52 procent van haar ontvangsten moeten besteden aan allerhande afbetalingen. Is het in zulke omstandigheden verantwoord nieuwe uitgaven aan te gaan wetende dat het wegdek voldoet?
6. Zou het niet beter zijn te Grasheide het bestaand wegdek te behouden en slechts aanpassingswerken te laten uitvoeren voor wat betreft fietspaden en/of riolering?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de gewenste inlichtingen te bezorgen.

1. De rijweg van de Mr. Van der Borchstraat wordt, naar weten van mijn administratie, niet verbreed: op een vergadering waar mijn administratie vertegenwoordigd was, werd zelfs overeengekomen de rijweg van 6 m op 5,40 m terug te brengen. De hoeveelheid verharding wordt wel verhoogd.
2. Raming van de kosten: 67.876.000 F.
3. Er komt enkel een parkeerstrook in het centrum van Grasheide.

4. De tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest kan 60 % bedragen (koninklijk besluit van 23 juli 1981 — Staatsblad 10 september 1981).
5. Aan de hand van de gegevens van de gemeentebegroting voor 1982 van Putte — begroting die afsluit met een algemeen overschot van bijna 100.000 F in de gewone dienst — beloopt de totaliteit van de gemeentelijke schuldenlast slechts 41% van het totaal bedrag der gewone ontvangsten.
6. Dit gegeven op zichzelf laat mij nochtans niet toenig oordeel uit te brengen over het al dan niet wenselijk karakter van bepaalde werken.

Vraag nr. 51
van 2 september 1982
van de heer J. THYS

Hulpfonds 1982 — Verdeling

Zou de geachte Minister ons een overzicht willen geven per gemeente, van de verdeling van het Hulpfonds onder de verschillende Vlaamse gemeenten?

Antwoord

Het Hulpfonds voor 1982 werd tot op heden nog niet verdeeld daar alle te dien einde nodige gegevens nog niet beschikbaar zijn.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 21
van 28 juni 1982
van de heer L. VAN DEN BRANDE

NWK — Erkende en gesubsidieerde vakantiecampen

Mag ik van mevrouw de Minister de volgende inlichtingen en gegevens bekomen:

- het aantal gesubsidieerde jeugdkampen, dagkuren en vakantiekolonies (afzonderlijk per categorie);
 - het totaal aantal verblijfsdagen ter zake;
 - het aantal kinderen die deelnamen;
 - de toelage per kind en per dag;
- en dit over de jaren 1974 tot en met 1981.

Antwoord

Het geachte lid vindt hieronder de gevraagde inlichtingen betreffende de door het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn erkende en gesubsidieerde vakantiecentra.

Ik vestig er echter de aandacht van het geachte lid op dat voor de jaren 1974 tot en met 1978 het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn slechts globale cijfers kan geven voor de Nederlandstalige en Franstalige sector samen.

Frans- + Nederlandstalige sector

1974	Algemeen totaal	Validen	Minder-validen	Lichte handicap	Zware handicap
Dagkuren					
Aantal	301	282	19		
Kinderen	105.963	104.553	1.410	—	1.410
Verblijfdagen	1.787.206	1.757.677	29.529	—	29.529
Kampen					
Aantal	3.034	2.954	80		
Kinderen	111.302	109.345	1.957	1.069	888
Verblijfdagen	1.166.184	1.147.475	18.709	11.095	7.614
Kolonies					
Kinderen	102.928	99.645	3.311	1.677	1.636
Verblijfdagen	1.472.969	1.414.721	58.248	30.858	27.390

1975	Algemeen totaal	Validen	Minder-validen	Lichte handicap	Zware handicap
Dagkuren					
Aantal	291	277	14		
Kinderen	98.346	97.554	792	—	792
Verblijfdagen	1.632.060	1.617.879	14.181	—	14.181
Kampen					
Aantal	2.893	2.820	73		
Kinderen	104.117	102.381	1.736	928	808
Verblijfdagen	1.082.864	1.068.127	14.737	8.314	6.423
Kolonies					
Kinderen	103.896	99.403	3.903	2.251	1.652
Verblijfdagen	1.429.695	1.365.121	64.574	38.328	26.246

		1974	1975
Subsidiebedragen :	1. Dagkuren :	validen 15	15
		mindervaliden 60	60
	2. Kampen :	validen 9	9
		licht gehandicapten 18	18
	3. Kolonies :	zwaar gehandicapten 36	36
		validen 18	22
		licht gehandicapten 36	44
		zwaar gehandicapten 72	88

1976	Algemeen totaal	Validen	Minder-validen	Lichte handicap	Zware handicap
Dagkuren					
Aantal	288	272	16		
Kinderen	92.132	91.361	771	—	771
Verblijfdagen	1.485.374	1.472.741	12.633	—	12.633
Kampen					
Aantal	3.016	2.930	86		
Kinderen	111.547	109.672	1.875	1.137	738
Verblijfdagen	1.154.590	1.136.851	17.739	11.922	5.817
Kolonies					
Aantal	511	416	95		
Kinderen	99.030	95.436	3.594	1.878	1.716
Verblijfdagen	1.361.146	1.306.916	56.230	30.508	25.722

1977	Algemeen totaal	Validen	Minder-validen	Lichte handicap	Zware handicap
Dagkuren					
Aantal	300	288	12		
Kinderen	92.794	91.913	881	—	881
Verblijfdagen	1.380.315	1.367.034	13.281	—	13.281
Kampen					
Aantal	3.118	3.028	90		
Kinderen	112.836	110.932	1.904	982	922
Verblijfdagen	1.170.391	1.153.918	16.473	9.546	6.927
Kolonies					
Aantal	521	424	97		
Kinderen	95.308	91.541	3.767	1.687	2.080
Verblijfdagen	1.289.704	1.229.522	60.182	26.175	34.007

		1976	1977	
Subsidiebedragen :	1. Dagkuren :	validen	18	21
		mindervaliden	72	84
	2. Kampen:	validen	11	13
		licht gehandicapten	22	26
	3. Kolonies :	zwaar gehandicapten	44	52
		validen	26	30
		licht gehandicapten	52	60
		zwaar gehandicapten	104	120

1978	Algemeen totaal	Validen	Minder-validen	Lichte handicap	Zware handicap
Dagkuren					
Aantal	323	310	13		
Kinderen	87.173	86.601	572	—	572
Verblijfdagen	1.340.319	1.329.927	10.392	—	10.392
Kampen					
Aantal	3.119	3.042	77		
Kinderen	111.418	109.692	1.726	1.069	657
Verblijfdagen	1.161.276	1.145.411	15.865	10.645	5.220
Kolonies					
Aantal	508	395	113		
Kinderen	86.774	82.548	4.226	2.692	1.534
Verblijfdagen	1.186.545	1.122.622	63.923	38.928	24.995

Subsidiebedragen : idem 198 1.

Nederlandstalige sector

1979	Algemeen totaal	Validen	Minder-validen	Lichte handicap	Zware handicap
Dagkuren					
Aantal	127	120	7		
Kinderen	38.742	38.383	359	—	359
Verblijfdagen	562.408	556.736	5.672	—	5.672
Kampen					
Aantal	1.575	1.492	83		
Kinderen	67.868	66.115	1.753	1.045	708
Verblijfdagen	687.477	673.192	14.285	8.766	5.519
Kolonies					
Aantal	263	211	52		
Kinderen	45.402	42.700	2.702	1.672	1.030
Verblijfdagen	571.943	535.162	36.78 1	24.163	12.618

Subsidiebedragen : idem 198 1

1980	Algemeen totaal	Validen	Minder-validen	Lichte handicap	Zware handicap
Dagkuren					
Kinderen Verblijfdagen	33.698 514.821	33.350 509.382	34: 5.439	—	341 5.439
Kampen					
Aantal	1.523	1.423	100		
Kinderen	64.694	62.755	1.939	1.223	716
Verblijfdagen	654.719	639.219	15.500	10.373	5.127
Kolonies					
Aantal	301	239	62		
Kinderen	51.899	49.480	2.419	1.278	1.141
Verblijfdagen	628.808	596.136	32.672	15.600	17.072
Subsidiebedragen : idem 198 1					
1981	Algemeen totaal	Validen	Minder-validen	Lichte handicap	Zware handicap
Dagkuren					
Kinderen Verblijfdagen	31.454 45 1.600	31.036 444.775	8 388 6.825	— —	388 6.825
Kampen					
Aantal	1.483	1.392	91		
Kinderen	58.239	56.897	1.342	587	755
Verblijfdagen	590.297	580.310	9.987	4.629	5,358
Kolonies					
Aantal	296	244	52		
Kinderen	47.348	45.328	2.020	964	1.056
Verblijfdagen	578.546	551.043	27.503	11.601	15,902

Subsidiebedragen :

- | | |
|-------------------------------------|-----------------------------|
| validen | 24 fr. per dag en per kind |
| 1. Dagkuren : minder-validen | 96 fr. per dag en per kind |
| validen | 15 fr. per dag en per kind |
| minder-validen | |
| * licht | 30 fr. per dag en per kind |
| 2. Kampen : * zwaar | 60 fr. per dag en per kind |
| validen | 35 fr. per dag en per kind |
| minder-validen | |
| * licht | 70 fr. per dag en per kind |
| 3. Kolonies : * zwaar | 140 fr. per dag en per kind |

Vraag nr. 26
van 18 augustus 1982
van de heer J. VALKENIERS

Centrum Vander Stokken te Pepingen — Beheer en bestuur

Graag vernam ik hoeveel het deficit per dag bedraagt van het centrum Vander Stokken te Pepingen.

Hoeveel maal kwam de raad van beheer bijeen?

Uit hoeveel leden bestaat die raad?

Hoeveel bedraagt de vergoeding per raadslid per zitting?

Hoe is het dagelijks bestuur samengesteld?

Hoeveel bedraagt de vergoeding van de verschillende leden van het dagelijks bestuur?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierbij de gevraagde inlichtingen mede te delen.

1. Deficit per dag en per patiënt in het centrum
 - a) Bezetting 198 1
 - 21.349 onderhoudsdagen voor het rustoord (44)
 - 21.622 onderhoudsdagen voor de V-dienst (42)
 - b) — Dagprijs V-dienst : voor de jaren 1980 en 198 1 : provisionele dagprijs bedraagt nu sinds 1 augustus 1982 1.788 F.

De definitieve dagligprijs dient nog te worden vastgesteld door het departement van Volksgezondheid. Het deficit voor deze dienst is alsdusdanig nog niet te bepalen.

- Dagprijs rustoord voor bejaarden:
650 F voor een éénpersoonskamer;
550 F voor een tweepersoonskamer;
450 F voor een vierpersoonskamer.

Volgens het boekhoudkundig plan beloopt het verlies per 31 december 1981: 29.705.589 F.

Het deficit per dag en per patiënt zou in het rustoord alsdusdanig 29.705.589 : 21.349 = 1.391 F, bedragen.

II. De raad van beheer en het dagelijks bestuur

- a) In 1981 kwam de raad 3 maal bijeen.
- b) De raad bestaat uit 21 leden overeenkomstig de lijst opgenomen in het jaarverslag 1981.
- c) De vergoeding per raadslid en per zitting bedraagt 1.500 F.
- d) Tot mei 1982 was het dagelijks bestuur samengesteld uit :
 - Voorzitter G. Cardoen
 - Afgevaardigde-beheerder S. Reviere
 - Onder-voorzitters J. Bascour
A. Van Rompaey
 - Leden E. Paesmans
G. De Doncker
L. Wallyn
O. Agneessens

Sinds de algemene vergadering van mei 1982 werd het dagelijks bestuur als volgt gewijzigd :

- Voorzitter G. Cardoen
- Afgevaardigde-beheerder S. Reviere
- Onder-voorzitter J. Bacour
- Leden J. Anthoons
L. Wallyn
O. Agneessens
R. De Dobbeleer

- e) Volgens het financieel verslag voor het jaar 1981 belopen de beheerskosten 1.486.084 F, omvattend :
 - 1.046.892 F
 - zitpenningen van het bureau, de raad van beheer en de algemene vergaderingen
 - vergoedingen dagelijks bestuur;
 - 439.192 F
 - representatiekosten voor de verschillende instanties.

Vraag nr. 27
van 23 augustus 1982
van de heer W. KUIJPERS

Buitengewoon onderwijs — Besparende maatregelen

Even voor de grote vakantie trof de Onderwijsminister voor het buitengewoon onderwijs besparende maatregelen, die in de eerste plaats logopedisten, kinesisten en kinderverzorgsters treffen.

Wij weten wel dat sommige instellingen een aantal therapie-uren in „rekening” brachten zowel voor het onderwijsministerie als voor het Fonds 81 en de Diensten voor Sociale Reclasseur.

Een aantal onderwijsinstellingen hebben dit echter niet gedaan en dreigen nu dubbel de gevolgen van hun „bestuurserlijk kheid” te dragen.

Inderdaad, het buitengewoon onderwijs is een onderwijsvorm waar leerkrachten en therapeuten een speciale opvoeding en onderwijs dienen te verstrekken.

Vanuit de getroffen maatregelen zal het onmogelijk worden om nog voldoende logopedisten en kinesisten in het BUSO en het BLO in te schakelen omdat in de eerste plaats de aanwezigheid van verpleegsters en kinderverzorgsters noodzakelijk is. Zodoende worden deze kinderen na de schooluren naar privé-therapie verwezen wat dikwijls een onmogelijke opgave is voor het huiselijk leven en tevens een meeruitgave betekent voor de betrokkene.

Kan de geachte Minister geen overbruggingsvoorstel uitwerken gebaseerd op de concrete toestand in iedere school en rekening houdend dat de meerderheid van het paramedisch personeel vastbenoemd is, zodat deze — bij werkverlies — toch terecht komt op de reffectatielijst met volledig weddebehoud gedurende twee achtereenvolgende jaren?

Antwoord

Het geachte lid viseert besparingsmaatregelen die door mijn collega de Onderwijsminister werden getroffen in de sector van het buitengewoon onderwijs.

Deze sector valt volledig buiten mijn bevoegdheid, zodat ik tot mijn spijt zijn voorstel niet kan in overweging nemen.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-
LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 97
van 22 juli 1982
van de heer D. VERVAET

BPA-Hellekouter te Overijse — Gerechtelijke beslissing

Op 18 maart 1982 stelde ik een parlementaire vraag (nr. 30) betreffende het BPA-Hellekouter te Overijse.

De Minister antwoordde mij dat de loop van de gerechtelijke procedure diende te worden afgewacht. Thans heeft het Hof van Beroep te Brussel uitspraak gedaan bij uitvoerbaar arrest en de herstelmaatregel bevestigd. Cassatieberoep kan hier mijns inziens toch niets meer aan veranderen.

Zal de gemachtigde ambtenaar thans overgaan tot het uitvoeren van de gerechtelijke beslissing?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat inderdaad de loop van de gerechtelijke procedure dient afgewacht. Vermits de zaak aanhangig werd gemaakt bij het Hof van Cassatie, moet de uitspraak worden afgewacht; er kan niet vooruit worden gelopen op deze uitspraak.

Vraag nr. 98
van 22 juli 1982
van de heer L. DE GREVE

Afsluitingen — Wet op de stede­bouw

Op vraag nr. 8 1 van 16 mei 1969 (Senaat - Vragen en Antwoorden, Gew. zitt. 1968-1969, nr. 30, blz. 1110) heeft de Minister geantwoord dat iedere afsluiting als een bouwwerk moet beschouwd worden, uitgezonderd de afsluitingen bestaande uit hagen of uit palen en draad.

Sommige gemeentelijke diensten die om vergunning worden gevraagd voor afsluitingen in hout (Normandisch type) of afsluitingen met rieten matten, al of niet op een vaste afsluiting bevestigd, hebben uit dat antwoord van 1969 afgeleid dat een volledig bouw­dossier moet worden ingediend, al of niet met plan van een architect en onderworpen aan de diensten van Stedebouw.

Men voelt aan dat er een wanverhouding is tussen de omslachtige en kostelijke procedure en anderzijds het geringe belang van het plaatsen van een afsluiting. Het moet mijns inziens, mogelijk zijn een versoepelde procedure toe te passen zonder daarom in tegen­praak te komen met de geest van de wet op de stede­bouw en de ruimtelijke ordening.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij daarin bijtreden en meteen de versoepelde procedureregelen aantonen.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoorden. Het KB van 16 december 1981 (BS van 5 februari 1982) getroffen in uitvoering van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stede­bouw en de ruimtelijke ordening stelt het oprichten van een scheidingsmuur tussen twee eigen­dommen vrij van het advies van de gemachtigde ambtenaar. De gemeente kan dusdanige aanvragen derhalve autonoom afhandelen. Wel voorziet een daarbij horend KB dat de aanpalende eigenaar in kennis moet gesteld worden van de aanvraag; deze kan desgevallend bezwaar aantekenen bij het sche­pencollege. De tussenkomst van de architect wordt geregeld door de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van de architect, zoals gewijzigd bij de wet van 27 juli 1955. Deze wet heeft betrekking op een nationale materie en ressorteert onder de bevoegdheid van de Minister van Middenstand.

Vraag nr. 101
van 26 juli 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Illegale weekendverblijven — Maatregelen

Reeds vele jaren voeren milieugroeperingen alsmede sommige gemeentebesturen een verbeten strijd tegen het illegaal inplanten van weekendhuisjes in natuurgebieden.

Niettegenstaande herhaalde berichten van lokale en nationale oorsprong, waarin zeer duidelijk wordt ge-

steld dat het verboden is aan de bestaande situatie ook maar iets te veranderen, negeren meerdere eigenaars dit verbod en verminken ze het aangekocht brokje natuur door bijvoorbeeld het inplanten van een weekendverblijf. Wanneer dezen dan later voor deze feiten op het matje worden geroepen, blijken velen verwonderd en zelfs geïrriteerd te zijn.

Graag ontvang ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel weekendverblijven stonden er op 1 januari 1981 en op 1 januari 1982 als onwettelijk geboekt?
2. Kan de geachte Minister mij het aantal illegale weekendverblijven per provincie medelen?
3. Blijft het bij het Ministerie van Natuurbehoud, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting slechts bij dreigementen of grijpt het ook in wanneer eigenaars de verschillende vermaningen in de wind slagen? Of hoort dit ingrijpen alleen toe aan de gemeentebesturen waar het illegaal verblijf zich bevindt?
4. Welke maatregelen, naast het verspreiden van berichten, zal de geachte Gemeenschapsminister nemen tegen eigenaars en bouwondernemingen die ondanks alle verwittigingen toch de natuur verminken?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag, kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

1. De statistische gegevens worden gevraagd aan het Bestuur van de Stedebouw; zohaast deze me worden medegedeeld zal ik ze op mijn beurt aan het geachte lid overmaken.
2. Idem.
3. Het is uiteraard in de eerste plaats aan de gemeentebesturen om te waken over de eerbiediging van de wettelijke bepalingen, voor zover het hun grondgebied betreft. Wanneer echter een overtreding signaleerd wordt aan het Bestuur van de Stedebouw, stelt dit bestuur een onderzoek in. Desgevallend treedt de dienst overtredingen van dit bestuur op.
4. De te nemen maatregelen moeten zich uiteraard situeren binnen de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stede­bouw en de ruimtelijke ordening, meer bepaald art. 65 en volgende.

Vraag nr. 102
van 26 juli 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Okegem — Aanleg kaatsplein

Te Okegem is men niet te spreken over de aanleg van een kaatsplein en daarbijhorende accommodatie die onder „bedenklijke” omstandigheden in een natuurgebied tot stand zijn gekomen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Heeft de geachte Gemeenschapsminister enige klacht hieromtrent ontvangen? Tot welke uitslag heeft zijn onderzoek eventueel geleid?

2. Waarom werd aanvankelijk een ongunstig advies voor de inplanting gegeven en waarom daarna een gunstig advies? Graag verneem ik de criteria waarop deze beslissingen werden gebaseerd?
3. Waren te Okegem geen andere plaatsen om dit kaatsplein uit te bouwen?
4. Waarom gewestplannen maken als per slot van rekening geen rekening wordt gehouden met de werkelijke bestemming van de gronden?

Antwoord

Aangezien het hier om een particulier geval gaat, zal rechtstreeks aan het geachte lid worden geantwoord, van zohaast de desbetreffende gegevens door het Bestuur van de Stedebouw worden overgemaakt.

Vraag nr. 103 van 26 juli 1982 van de heer F. GEYSELINGS

Dorne (Maaseik) — Illegale grindontginning

Ik lees dat te Dorne, dit is een landelijk gebied in de Maaseikse achterhoek, een firma op illegale wijze grind baggert en daarna deze kuilen laat volstorten met industriële afval.

Niettegenstaande de overheid ingrijpt om de grindontginning te beletten, wordt verder gewerkt wat mogelijk is door de verzegeling te verbreken. Een klacht bij de procureur des Konings haalt echter niets uit en Stedebouw Limburg schijnt ook ten einde raad te zijn.

Graag verneem ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het waar dat een firma op onwettige wijze grind ophaalt in Dorne? In bevestigend geval sinds wanneer? Kreeg de aannemer al dan niet een mondelinge en schriftelijke goedkeuring?
2. Als ik de berichtgeving mag geloven, heb ik het gevoel dat een overheid niet ingrijpt en een andere ten einde raad is.
De verzegeling wordt immers herhaaldelijk verbroken en de werken gaan gewoon verder. Hoe is het te verklaren dat zulke toestanden mogelijk zijn?
3. Welke maatregelen gaat de Gemeenschapsminister treffen om die onwettige grindontginning te beletten?

Antwoord

Aangezien het hier om een particulier geval gaat, zal rechtstreeks aan het geachte lid worden geantwoord, van zohaast de desbetreffende gegevens door het Bestuur van de Stedebouw worden overgemaakt.

Vraag nr. 104 van 26 juli 1982 van de heer F. GEYSELINGS

Dorne (Maaseik) — Illegale stortplaats

Te Dorne — Maaseik — exploiteert volgens een binnenkomend bericht de gemeente Maaseik een niet-

vergunde stortplaats niet ver van een eertijds gesloten stortplaats.

Deze vuilnisbelt zou naar verluid een reëel gevaar zijn voor de plaatselijke drinkwaterputten die gelegen zijn afwaarts van de eveneens illegaal geëxploiteerde grindplaatsen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Sinds wanneer baat de gemeente Maaseik deze illegale vuilnisbelt uit?
2. Welke maatregelen gaat de geachte Gemeenschapsminister nemen om deze onwettelijkheid ongedaan te maken?
3. Zijn er voor de gemeente Maaseik alternatieven om afvalstoffen op legale manier weg te werken?
4. Is het waar dat er een reëel gevaar bestaat voor bevuilding van de waterleiding ingevolge de exploitatie van een stort in de nabijheid?

Antwoord

Aangezien het hier om een particulier geval gaat, zal rechtstreeks aan het geachte lid worden geantwoord, van zo haast de desbetreffende gegevens door het Bestuur van de Stedebouw worden overgemaakt.

Vraag nr. 108 van 16 augustus 1982 van de heer L. DE GREVE

Openbaarmaking bouwaanvragen — Nieuwe procedure

Het KB van 16 december 1981 zorgt voor heel wat moeilijkheden. Daar waar vroeger de openbaarmaking van bouwaanvragen geschiedde door een aanplakking, dienen nu bovendien alle eigenaars in een straal van 50 meter in kennis gesteld van de aanvraag via een aangetekend schrijven.

Het college van burgemeester en schepenen dient zich nadien in een met redenen omklede beslissing uit te spreken over elk van de ingediende bezwaren en opmerkingen.

De praktijk wijst uit dat dit de gemeentelijke administratie voor een zware opgave stelt: alle eigenaars binnen een straal van 50 meter moeten binnen een periode van 7 dagen opgespoord worden. Hierbij komt dat de gegevens van het kadaster een achterstand hebben van één tot twee jaar, wat maakt dat toch niet alle eigenaars verwittigd kunnen worden.

Bovendien worden heel wat eigenaars onnodig ongerust gemaakt. Heel wat mensen denken dat zij — alleen al omdat zij een aangetekend schrijven ontvangen — moeten reageren en bezwaar indienen. Dit draagt alleszins niet bij tot een goede buurschapsrelatie. Tevens dient het college van burgemeester en schepenen over alle ingediende bezwaarschriften uitspraak te doen.

Steekproeven in mijn eigen stad wijzen uit dat de nieuwe manier van bekendmaking een zeer dure manier is. De kosten bedragen van geval tot geval 2.000

tot 6.000 frank per aanvraag alleen nog maar voor het versturen van de aangetekende zendingen. Andere steden en gemeenten hebben gelijkaardige ervaringen opgedaan.

Mijn vraag aan de geachte Minister is of het KB niet dient herzien te worden in die zin dat alleen nog de rechtstreeks <aanpalende eigenaars persoonlijk in kennis gesteld moeten worden?

Antwoord

Gevolggevend aan uw vraag wordt verwezen naar mijn antwoord op vraag nr. 68 dd. 27 mei 1982 van de heer A. De Beul.

Vraag nr. 110 van 20 augustus 1982 van de heer D. VERVAET

Dilbeek — Kapping Vallendalbos

Het Vallendalbos te Dilbeek, Groot-Bijgaarden, wordt door kapping bedreigd. Het College legde telkenmale deze kappingen stil op verzoek van de bewoners van de Wivinawijk.

Deze mensen ijveren voor het behoud van het bos teneinde bescherming te vinden tegen reukhinder van een vetsmelterij.

De houthakkers gingen echter in beroep bij de Koning teneinde het bos te mogen omhakken. De partijen werden door het Hoofdbestuur van Stedebouw gehoord. Een beslissing kan in deze zaak niet lang meer op zich laten wachten.

Kan de Minister mij laten weten hoever deze procedure gevorderd is?

Antwoord

Uit inlichtingen ingewonnen bij het bestuur blijkt dat aldaar een beroep tegen de weigering tot het vellen van bomen in behandeling is.

Dit dossier zal in het kader van de beroepsprocedure aan de Gemeenschapsminister worden voorgelegd.

Uiteraard kan een definitieve beslissing maar getroffen worden, wanneer het volledig dossier voorgelegd is.

R. DE WULF GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 11 van 23 juni 1982 van de heer F. GEYSELINGS

AZ te Gent — Donorregeling

Op mijn mondelinge vraag nr. 42 in verband met de donorregeling in het AZ te Gent, beantwoordde de geachte Gemeenschapsminister de vijf gestelde vragen.

Omdat me een en ander nog niet duidelijk is, wens ik van de geachte Gemeenschapsminister bij komende informatie hieromtrent.

1. Het reglement inzake obducties (lijkopening) en transplantaties is volgens het antwoord in voege sinds 1967 en werd destijds opgemaakt in samenspraak met de hoogste gerechterlijk ke instanties. Op welke (wettelijke) basisgronden deden deze instanties beroep om bij ontstentenis van verzet over te gaan tot het preleveren van de gewenste organen?
2. Is dit reglement van inwendige orde — want het lijkt me niet meer dan dat — dan niet in strijd met de gangbare wetgeving?
3. Past het AZ van Gent, na de huidige opspraak, het reglement inzake obducties en transplantaties zoals voorheen nog steeds naar de letter toe?
4. Welke andere ziekenhuizen passen de stelregels toe die in het wetsontwerp Dhoore zijn opgenomen?
5. Wat houdt het reglement in inzake obducties en transplantaties wat betreft de financiële lasten en/of gewin die bij zulke medische ingrepen en (eventuele) verhandeling ontstaan?

Antwoord

1. Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Justitie.

In een rede van de heer J. Matthijs, Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Gent, op 1 september 1971, „Bedenkingen ten behoeve van een transplantatiewet” wordt vermeld dat de wijze van procederen sinds mei 1969 toegepast wordt in het AZ, op grond van een inwendig reglement inzake obducties en transplantaties, opgevat en opgesteld op initiatief van het Hof van Beroep te Gent en goedgekeurd door de Raad van Beheer van de Rijksuniversiteit (§ 43).

Het reglement van orde werd opgesteld „met onderling begrip en rijp overleg tussen de academische overheid, de medici en het parket”. (§ 47).

„De toepassing van de getroffen regeling heeft, in de praktijk van de twee verlopen jaren, nooit aanleiding gegeven tot bepaalde moeilijkheden “ (§ 43).

Het reglement van orde steunt op een „geen bezwaren-systeem “ gegrond op een vermoeden van toelating, waarbij de vrijheid tot het preleveren van organen als regel zou gelden, behalve bij uitdrukkelijk verzet van de daarvan vooraf ingelichte nazaten. (§ 46).

2. Op het ogenblik bestaat er geen wetgeving, die deze problematiek reglementeert. De wetgeving inzake obducties en transplantaties behoort tot de bevoegdheid van de Staatssecretaris van volksgezondheid en leefmilieu, de heer Aerts. Het reglement van inwendige orde van het AZ Gent stemt overeen met het besluit van de Raad van Europa (Besluit (78) 29).

De huidige toestand in verband met dit delicaat onderwerp is te wijten aan het niet bestaan van

een wetgeving terzake. Het uitvaardigen van een wet over transplantaties en obducties en vooral een duidelijke voorlichting van de bevolking nopens het nut van orgaantransplantaties en nopens de omstandigheden waarin zij gebeuren, zijn van het grootste belang, daar de onwetendheid wellicht de bestaande onverschilligheid en het onbegrip verklaren.

3. Het reglement van orde wordt nog steeds toegepast in het AZ.
4. De namen van de andere ziekenhuizen die dit reglement toepassen zijn mij niet bekend.
5. Het reglement bepaalt niets over financiële lasten bij obducties of transplantaties.
De kosten voor wegname van organen worden door de receptor gedragen en worden terugbetaald volgens de tarieven van het RIZIV.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 80
van 26 juli 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Strijd tegen vervuiling — Stand van zaken

Vele jaren werd onvoldoende aandacht besteed aan de verwerking van huishoudelijk en industrieel afval, alsmede aan het zuiveren van oppervlaktewateren. Het gevolg van deze stiefmoederlijke politiek, gevoerd zowel op lokaal als nationaal vlak, is dat vele tientallen illegale vuilnisbelten dikwijls in de schoonste natuurplekjes zijn tot stand gekomen en dat het wonen langsheen beken, rivieren en stromen een continue last in plaats van een lust is geworden.

Thans wordt opnieuw de indruk verwekt daadwerkelijk aan dit storend en gezondheidsbedreigend probleem wat te gaan doen.

Bij het begin van deze prijzenswaardige intenties om bevuiling tegen te gaan, wens ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel legale en illegale stortplaatsen zijn hem op dit moment bekend? Waar zijn ze gesitueerd en wie zijn de exploitanten?
2. Hoeveel vuilnisbelten zijn op dit ogenblik reeds door zijn tussenkomst gesloten en dewelke?
3. Hoeveel verbrandingsovens zijn op dit moment reeds in werking? Hoeveel zijn er in aanbouw? Hoeveel zijn er in aanbesteding en in voorstudie? Waar zijn deze gevestigd en worden ze ingeplant?
4. Hoeveel waterzuiveringsstations (openbare en private afzonderlijk) zijn op dit moment in bedrijf? Waar zijn ze gevestigd?
5. Hoeveel waterzuiveringsstations (openbare en private afzonderlijk) zijn op dit moment in aanbouw, in aanbesteding, in voorstudie, en waar zijn of worden ze ingeplant?

6. Hoeveel heeft de strijd tegen de vervuiling van het land de laatste 10 jaar gekost en hoe groot is het bedrag dat voor de volgende 5 jaar wordt voorzien?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat per 30 augustus 1982 de inventaris der stortplaatsen als volgt voorlopig afgesloten werd :

vergunde stortplaatsen :	149
niet vergunde	: 202
totaal	: 351

Gezien de omvang van de vraag, zal wat de rest van het gevraagde betreft rechtstreeks aan het geachte lid geantwoord worden.

Vraag nr. 81
van 26 juli 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Netekanaal — Waterwinning

Het Netekanaal (provincie Antwerpen), een zijarm van het Albertkanaal, voert drinkwater aan voor circa 1 miljoen verbruikers in het Antwerpse.

Het is geen zeldzaamheid dat in het water olie terecht komt afkomstig van de scheepvaart op deze waterloop. Het is ook niet te vermijden dat op dit water dagelijks vele honderden watervogels (vooral meeuwen) neerstrijken en met hun uitwerpselen het water met pathogene stoffen besmetten. Wat erger is, zijn mijns inziens de verschillende vrij uitgebreide vuilnisbelten langsheen het Netekanaal (bijvoorbeeld Lier-Emblem-Nijlen — thans gesloten) die gedurende wie weet hoeveel jaren een bedreiging zullen vormen voor het Netekanaal. Deze stortplaatsen liggen immers slechts op enkele tientallen meters van het Netekanaal.

Ik vraag me herhaaldelijk af welke technische en chemische ingrepen een waterwinningsbedrijf moet uitvoeren om dit bezoedeld oppervlaktewater bacterieel en chemisch vrij, dus drinkbaar te maken.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoe hoog ligt het gemiddeld dagelijks waterverbruik afkomstig uit het Netekanaal?
2. Hoe groot is de voorraad om het Antwerpse te voorzien van dit water?
3. Bestaat er in het Antwerpse waternet een dubbele leiding, bijvoorbeeld één uitsluitend voor drinkwateraanvoer en één niet bestemd voor menselijke consumptie, bijvoorbeeld doorspoeling WC?
4. Wordt het Netekanaalwater alleen met chloor behandeld of worden bij de verwerking nog andere lichaamsvreemde stoffen aangewend? Zo ja, dewelke en welke zijn de gebruikte normen?
5. Gaat het Netekanaalwater vóór de chemische en/of technische ingrepen op dit moment erop vooruit of achteruit wat de bevuilingsgraad betreft?

6. Is leidingwater niet meer of minder goed dan water verkrijgbaar in de handel?
7. Heeft leidingwater nog dezelfde eigenschappen als water uit een onbezoedelde bron? Ik bedoel hiermee wat de aanwezige werkzame stoffen betreft! Zo nee, waar liggen de verschillen?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geacht lid het volgende antwoorden.

1. Gemiddeld wordt dagelijks door de Antwerpse Waterwerken 250.000 m³ water per dag onttrokken aan het Netekanaal, ten behoeve van de drinkwatervoorziening.
In periodes van grote behoeften kan de dagelijkse waterafname oplopen tot 400.000 m³ per dag.
2. De voorraad water uit het Netekanaal waarover de Antwerpse Waterwerken beschikt, bedraagt 1.000.000 m³.
3. Het Antwerpse waternet is niet ontdubbeld. Zowel in binnen- als buitenland hebben studies uitgewezen dat een dergelijk systeem noch technisch, noch economisch verantwoord is.
4. Er worden ook nog andere stoffen gebruikt. Het voornaamste is aluminiumsulfaat, dat als vlok-middel wordt aangewend bij het uitklaren van het water. Tijdens dit proces verdwijnt het aluminium echter opnieuw uit het water, en blijft alleen sulfaat als restant in het drinkwater.
Hierdoor wordt het natuurlijke sulfaatgehalte licht verhoogd. Het gebruik van deze produkten is gereguleerd door het ministerieel besluit van 18 mei 1965.
5. Volgens de gegevens in mijn bezit is de algemene toestand van het water uit het Netekanaal status-quo.
Wel wordt er een toename vastgesteld van de accidentele verontreinigingen.
6. Leidingwater moet voldoen aan de normen, vastgesteld in het koninklijk besluit van 6 mei 1966. De meeste drinkwatermaatschappijen richten zich zelfs naar strengere normen, zoals ze vastgelegd zijn in de richtlijn van de Europese Raad van 15 juli 1980 en de aanbevelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie.

Deze normen garanderen de goede kwaliteit van het leidingwater en de resultaten van de frequente controles wijzen uit dat dit in de praktijk ook werkelijk het geval is.

De kwaliteit van het water in de handel valt niet binnen mijn bevoegdheid, zodat ik niet over gegevens in dit verband beschik.
7. Uiteraard is de kwaliteit van bronwater verschillend van plaats tot plaats en wordt de minerale samenstelling ervan bepaald door de bodemgesteldheid.

Ook bij leidingwater zijn er verschillen naargelang de oorsprong van het water.

In het algemeen kan men stellen dat door toepassing van fysica-chemische zuiveringstechnieken, het gehalte van sommige natuurlijke aanwezige

zouten lichtjes toeneemt, uiteraard mits in achtna-me van de wettelijke normen ter zake.

Vraag nr. 82 van 26 juli 1982 van de heer F. GEYSELINGS

Kleine en Grote Nete — Vervuiling

Het water van de Kleine en Grote Nete vormde lange tijd niet alleen een interessante biotoop voor allerlei riviervis maar was bovendien op verschillende plaatsen zeer geschikt om te baden. Helder fris water met in de nabijheid welriekende hooioppers maakten destijds de omgeving aangenaam en de pret volledig.

Deze tijd dateert helaas vanuit mijn kinderjaren. Inmiddels zijn de beide Netten op talrijke plaatsen en op sommige dagen bijna een open riool geworden.

Wanneer ik op de kronkelende oevers van één van beide Netten wandel en de nostalgie me weer te pakken krijgt, rijzen bij mij meerdere vragen waarop ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord wens.

1. Op welke plaatsen worden de Kleine en Grote Nete op hun ganse loop bevuild met vloeibare huishoudelijke en industriële afval?
2. Welke bedrijven en gemeenten lozen op dit moment ongezuiverd afvalwater in de beide Netten?
3. Welke bedrijven en gemeenten lozen op dit moment gezuiverd afvalwater in de Kleine en Grote Nete?
4. Welke bedrijven en gemeenten bouwen momenteel aan een zuiveringsstation en wanneer worden deze bedrijfsklaar geacht?
5. Welke bedrijven en gemeenten gaan eerlang deze bouwwerken aanbesteden en welke hebben intussen dit werk aanbesteed maar nog niet aangevangen?
6. Welke bedrijven en gemeenten maken thans plannen om hun afvalwater te zuiveren of wachten op toelating van het betrokken Ministerie om deze werken te mogen aanbesteden?
7. Welke bedrijven en gemeenten hebben tot op heden nog geen enkele inspanning dienaangaande gedaan?
8. Tegen wanneer denkt de geachte Gemeenschapsminister dat beide Netten zuiver zullen zijn?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid van de Vlaamse Raad mede te delen dat, wegens de uitgebreidheid van de vraag, de onderzoeken en opzoeken, nog dienen verricht te worden, en de informatie, die de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij dient over te maken aan de Dienst voor zuivering van afvalwater, schriftelijk zal geantwoord worden aan het geachte lid en dat de gevraagde documenten hem ook zullen overgelegd worden.

Vraag nr. 83
van 26 juli 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Rivieren en waterrijke plaatsen — Lozing van aal

In aansluiting met mijn parlementaire vraag nr. 68 van 24 juni 1982 in verband met het lozen van aal, wens ik van de geachte Gemeenschapsminister te vernemen waar zuiveringsstations, waarvan sprake, die over een rioolwaterzuiveringsinstallatie beschikken, gevestigd zijn.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid van de Vlaamse Raad mede te delen dat wegens de uitgebreidheid van de vraag, de opzoekingen en onderzoekingen, die nog dienen verricht te worden, en de informatie, die de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken, dient over te maken aan de Dienst voor zuivering van afvalwater, schriftelijk zal geantwoord worden aan het geachte lid en dat de gevraagde documenten hem ook zullen overgelegd worden.

Vraag nr. 84
van 26 juli 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Kempen — Illegaal storten van giftig afval

Ik verwijs naar mijn mondelinge vraag nr. 80 waarin meerdere vragen voorkomen in verband met de vuilnisbelten te Olen en Helchteren.

Op de gestelde vraag namelijk : „ Wordt op de gelegaliseerde stortplaatsen al dan niet een logboek gehouden en zo ja, welke namen heeft men aan de afvalstoffen en de aanvoerders gegeven?” kreeg ik geen antwoord.

Wil de geachte Gemeenschapsminister mij hierop toch een antwoord geven?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat:

1. in Helchteren door de pvba REM0 (zanduitbating) een logboek bijgehouden wordt, dat volgende gegevens bevat :
 - datum } van de afvoer van
 - uur } de afvalstof
 - voortbrenger of plaats van herkomst,
 - autonummer of plaatnummer,
 - vervoerder of zijn nummer,
 - aangevoerde afval,
 - hoeveelheid van de afvalstof;
2. de IOK te Olen werkt met een systeem van bons, die dezelfde gegevens bevatten als de hierboven opgesomde ;
3. de afvalstoffen als huishoudelijk afval worden vermeld. De aanvoerders worden hetzij nominatief, hetzij onder de naam van hun werkgever of onder die van de aanbrenger van de afvalstof vermeld.

Vraag nr. 85
van 26 juli 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Sint-Jozef-Ziekenhuis te Turnhout — Lozing van afvalwater

In aansluiting met mijn parlementaire vraag nr. 57 van 18 mei 1982 en het daarop verstrekte antwoord, wens ik de geachte Gemeenschapsminister de volgende bijkomende vragen te stellen.

1. Tijdens een persconferentie te Turnhout in verband met het afvalwater, afkomstig van het CM-ziekenhuis, bleek er onduidelijkheid of misschien wel tegenstrijdigheid nopens het afleveren van een lozingsvergunning van het afvalwater in kwestie. Kan de geachte Gemeenschapsminister mij hieromtrent enige opheldering verstrekken?
2. Het afvalwater van het CM-ziekenhuis zou volgens „Stad van de Mens” gevaarlijk verontreinigd zijn terwijl het Provinciaal Instituut voor Hygiëne geen schadelijke stoffen in de ziekenhuisbrij aanwezig meldt. Kan de geachte Gemeenschapsminister mij de juiste analyse van dit CM-afvalwater doen geworden?
3. Uit uw antwoord meen ik begrepen te hebben dat er nog geen riolering werd aangelegd en dat door uw dienst aangedrongen werd om dit dossier te bespoedigen. Volgens het stadsbestuur van Turnhout bepaalt een lozingsvergunning dat het afvalwater in de Turnhoutse riolering mag geloosd worden. Kan de geachte Gemeenschapsminister deze tegenstrijdigheid verklaren?
4. Verder lees ik in het antwoord dat het ziekenhuis zelf moet zorgen voor de opvang en verwijdering van eventuele schadelijke vloeistoffen. Nu blijkt uit binnenkomende informatie dat het afvalwater van het CM-ziekenhuis door de stadsdiensten opgehaald wordt. Kan de geachte Gemeenschapsminister mij zeggen dat zulks volgens de regels van de overeenkomst is?

Antwoord

In antwoord op de door hem gestelde vragen, kan ik het geacht lid het volgende mededelen.

1. Vergunningen voor het lozen van normaal huishoud-afvalwater in openbare riolen worden overeenkomstig art. 6, § 1 van de wet van 21 maart 1971, afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen. Alle andere vergunningen worden afgeleverd door de directeur van de Waterzuiveringsmaatschappij. Het bevoegdheidsprobleem inzake het afleveren van de lozingsvergunning voor het afvalwater van klinieken heb ik voorgelegd aan de bevoegde administratieve diensten. Ik zal het geacht lid verder informeren, zodra ik over het advies beschik.
2. Het Provinciaal Instituut voor Hygiëne van Antwerpen heeft op mijn verzoek analyses uitgevoerd

op het afvalwater van de kliniek en dat van de waterloop.

De resultaten van de analyses worden in bijlage (*) toegevoegd. Bij deze onderzoeken is ook gebleken dat alle stalen negatief waren voor miltvuur, bout-Vuur, tyfus en paratyfus.

3. Volgens plan moesten de rioleringen en collectoren gerealiseerd zijn op het ogenblik dat de kliniek klaar kwam. Het aanleggen van rioleringen en collectoren heeft echter veel vertraging opgelopen. In deze vertraging moet de reden gezocht worden voor de tegenstrijdigheid waarover het geacht lid spreekt.
4. Wanneer het vuil van de kliniek opgehaald wordt door de stadsdiensten, gebeurt dit waarschijnlijk in onderling aanleg tussen stad en kliniek. Wat de juiste inhoud is van deze overeenkomst, is mij niet bekend, daar deze zaak uiteraard tot de bevoegdheid van de stad behoort.

(*) Bedoelde bijlag ligt ter inzage op het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

**Vraag nr. 86
van 26 juli 1982
van de heer F. GEYSELINGS**

Bos van Aa te Zemst — Stortgebied

In mijn parlementaire vraag nr. 70 van 24 juni 1982 formuleerde ik dat op de ontginningsplaats magere beton wordt gedraaid. Ik wilde weten of voor deze bedrijvigheid een rechtmatige vergunning werd afgeleverd.

In het antwoord wordt gezegd dat deze installaties (zandwas- en menginstallatie) deel uitmaken van voornoemde vergunningen.

Ik meen uit dit antwoord te verstaan dat er momenteel hiervoor geen vergunning bestaat, maar wel werd aangevraagd.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mijn zienswijze bevestigen of ten minste zijn antwoord verduidelijken?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik inderdaad zijn zienswijze kan bevestigen.

**Vraag nr. 87
van 26 juli 1982 van de heer F. GEYSELINGS**

Peertsbos te Herentals — Besproeiing met herbiciden

Ik heb reeds in vorige parlementaire vragen duidelijk laten verstaan dat herbiciden een reëel gevaar inhouden voor de bevolking, zowel rechtstreeks als onrechtstreeks.

Hetgeen ik voorzag en heb aangekondigd is voor enkele weken gebeurd te Herentals. Rijpe bosbessen, braambessen en wilde kruiden, die voorkomen in het Peertsbos te Herentals (eigendom van het Herentals

OCMW) werden besproeid met onkruidverdelgende middelen.

De blauwe bosbes (*vacinium myrtillius*) is heilzaam bij constipatie en in gedroogde toestand zeer nuttig bij diarree. Bosbladerenaftreksel wordt als heilzaam aanzien bij suikerziekte. Van rijpe bosbessen maakt men ook lekkere jam.

Graag ontvang ik van de Geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het mogelijk te achterhalen door wie en waarom deze zeldzaam wordende blauwe bosbes werd besproeid?
2. Welke herbiciden werden aangewend om deze struiken en andere gewassen te vernietigen?
3. Wordt het niet de hoogste tijd om zonder verwijl een wet uit te werken waarin deze praktijken uitgeschakeld worden, wat alleen maar ongevallen kan voorkomen en onze volksgezondheid ten goede zal komen?

Antwoord

Ik heb de eer het geacht lid mede te delen dat de in de vraag aangeraakte materie tot de bevoegdheid behoort van de heer F. Aerts, Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu.

**Vraag nr. 88
van 26 juli 1982
van de heer F. GEYSELINGS**

Dender — Zuiveringsplannen

De Ninoofse werkgroep Leefmilieu die erg bekommerd is om de bevuiling van de Dender, die in 1950 nog als de visrijkste en thans als de meest bevuilde waterloop wordt aangezien, heeft een belangrijk dossier gepubliceerd en verspreid, waarin de ongerustheid wordt geuit over de bestaande zuiveringsplannen die de overheid wenst door te voeren.

Zoals steeds werden ook hier meerdere ideeën op tafel geworpen.

De Ninoofse werkgroep opteert voor kleinere experimenten terwijl anderen zich vasthouden aan een gigantisch plan.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij op de volgende vragen antwoorden.

1. Er wordt gezegd dat de Dender reinigen miljarden gaat kosten. Als dat inderdaad zo is, zou het dan niet raadzaam zijn vooraleer definitieve plannen uit te voeren ook de alternatieve inspiraties van bezorgde actiegroepen door te nemen? Ik ben van mening dat hier meer dan waar ook gedachtenwisselingen op hun plaats zijn.
2. Heeft uw departement kennis van dit dossier en zo ja, wat zijn de conclusies?
3. Wanneer wordt de definitieve zuivering van de Dender aangepakt en wanneer verwacht men de eindfase?
4. Hoeveel bedraagt de raming voor het totaal reinigen van de Dender?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het is inderdaad zo dat de zuivering van het afvalwater in het algemeen en het bijzonder in het stroomgebied van de Dender zeer veel geld kost. De idee om op een andere, minder kapitaalintensieve, wijze de zuivering van onze waterlopen door te voeren, heeft dan ook mijn bijzondere aandacht weerhouden.

Ik ben dan ook van plan om binnenkort initiatieven te nemen voor overleg in dit verband.

2. Het dossier van de Ninoofse werkgroep over de zuivering van het Dendergebied is in mijn bezit, en wordt actueel ernstig bestudeerd.

3-4. Actueel zijn reeds heel wat werken in uitvoering, gericht op de afvalzuivering in stedelijke centra van het Dendergebied en dit op initiatieven van steden en gemeenten uit het gebied.

De Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij heeft die taak nu overgenomen, zodat voortaan planmatiger en meer gecoördineerd zal kunnen gewerkt worden.

Ik heb de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij dan ook opdracht gegeven, een algemeen saneringsplan op te stellen voor haar gebied, waartoe ook het Denderbekken behoort. In functie hiervan zal een timing en een definitieve raming voor de werken in het Denderbekken kunnen opgesteld worden. Ik zal niet nalaten het geachte lid hiervan op de hoogte te houden.

Vraag nr. 89**van 26 juli 1982****van de heer F. GEYSELINGS***Bedrijf Maes-Eelen — Verontreiniging grondwater*

Het Schotens Actiecomité Leefmilieu „SCHAL” bracht me ter kennis dat de firma Maes-Eelen grote hoeveelheden afvalolie en andere onbekende stoffen in een grote kuil gestockeerd heeft.

Er werd vastgesteld dat bij „vergissing”, zo wordt van officiële zijde gezegd, grote hoeveelheden olieafval zijn weggevloeid in de bodem. Het grondwater aldaar is compleet verontreinigd.

Deze firma heeft op haar domein talrijke vaten liggen en er zijn opslagtanks aanwezig zonder vergunning.

Inmiddels werd me gezegd dat afgevaardigden van OVAM ter plaatse een kijkje zijn komen nemen.

Graag verneem ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft de betrokken firma zich in regel gesteld wat de vastgestelde onregelmatigheden betreft. Dit moest geschieden ten laatste op 10 juli 1982.
2. De firma Maes-Eelen kreeg tot 10 juli 1982 de tijd om:
 - a) de afvalstoffen en olie waarvoor geen vergunning bestaat, te verwijderen;
 - b) de verontreinigde grond weg te voeren. Is zulks uitgevoerd geworden?

3. Welke overeenkomst werd gesloten met de bureaus die schade hebben geleden door deze lozingen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat:

1. betrokken firma zich op 10 juli 1982 nog niet in regel had gesteld voor wat de vastgestelde onregelmatigheden betreft. Op die datum werd het bedrijf dan ook door de Burgemeester gesloten;
2. de opgeslagen vaten afvalolie verwijderd werden en dat de beoedelde grond tot op ± 40 cm diepte werd afgegraven;
3. overeenkomsten i.v.m. schadeloosstelling van burgerrechtelijke aard zijn en aldus niet tot mijn bevoegdheid behoren.

Vraag nr. 90**van 26 juli 1982****van de heer F. GEYSELINGS***Hoboken — Loodneerslag*

Hoboken zit reeds meerdere jaren onder de loodneerslag. Niettegenstaande de herhaalde klachten vanwege de plaatselijke bevolking, de meerdere gemelde loodvergiftigingen bij kinderen vastgesteld, blijft het meestal bij een „grondig onderzoek”, het „treffen van maatregelen”.

De zogezegde vele tussenkomsten van verschillende lokale en regionale besturen en actiegroepen veranderen er blijkbaar niet veel aan want andermaal werd een kind aangetast door de hoogste klasse van loodimpregnatie.

Ik wens van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer werd de eerste loodvergiftiging buiten de fabriek vastgesteld?
2. Hoeveel gevallen werden sindsdien genoteerd en tot welke categorie behoren deze loodimpregnaties?
3. Werd in 't verleden in de fabriek bij de werknemers loodvergiftiging waargenomen? Zo ja, wanneer en graag cijfers over de laatste 5 jaar.
4. Welke maatregelen namen sinds de loodvergiftigingen:
 - a) de directie van de betrokken firma;
 - b) de lokale overheid;
 - c) de regionale overheid;
 - d) de nationale overheid om loodvergiftiging te voorkomen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Reeds vóór 1974 werd sterfte vastgesteld bij dieren die graasden op weiden in de omgeving van de fabriek. Het toxicologisch onderzoek naar de loodvergiftiging in de gemeente Hoboken startte in 1974 met

bloedonderzoeken bij scholieren van 10 tot 13 jaar; in maart 1978 toen het onderzoek werd uitgebreid naar lagere leeftijdscategorieën werden de eerste gevallen van verhoogde loodimpregnatie vastgesteld bij kinderen woonachtig in de wijk Moretusberg.

2. Onderstaande tabel geeft sinds de aanvraag van het systematisch onderzoek de statistiek van het aantal gevallen van sub-klinische loodvergiftiging, op basis van het classificatiesysteem uitgewerkt door het Amerikaanse Center for Disease Control.

	Kleuters				Scholieren		
		Klasse III	Klasse IV	Aantal onderzocht	Klasse III	Klasse IV	Aantal onderzocht
Voorjaar	78	13	0	83	16	3	316
Najaar	78	2	0	51	2	0	191
Voorjaar	79	4	1	43	7	1	169
Najaar	79	6	0	52	12	1	240
Voorjaar	80	3	0	44	2	0	177
Najaar	80	2	0	22	5	0	148
Voorjaar	81	2	0	28	6	0	152
Najaar	81	1	0	39	3	0	154
Voorjaar	82	1	1	31	2	0	135

De trend in de gemiddelde loodbloedgehalten en de gemiddelde FEP-voorwaarden vertoont een scherpe daling vanaf voorjaar 78 tot voorjaar 79. Vanaf najaar 79 zijn de schommelingen nog weinig significant, zodat sinds 79 het gemiddelde intoxicatieniveau als konstant kan worden beschouwd, hoewel er geen daling meer optreedt.

3. Deze vraag valt onder de bevoegdheid van de heer Minister van Tewerkstelling en Arbeid.
4. Bij besluit van 24 september 1974, nr. 24368f2/G.LS, legde de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad van Antwerpen, bijkomende voorwaarden op die hetzij onmiddellijk van toepassing waren, hetzij nageleefd moesten worden op 1 januari 1975, 1 april 1975, 1 juli 1975 of 31 december 1975.

De administratie heeft kunnen vaststellen dat deze voorwaarden door de Naamloze Vennootschap Metallurgie Hoboken-Overpelt nageleefd werden.

Op 25 april 1978 trof hetzelfde College een nieuw besluit met aanvullende voorwaarden die vóór 1 juni 1978 dienen nageleefd te worden.

Tegen dit besluit kwam de Naamloze Vennootschap Metallurgie Hoboken-Overpelt in beroep bij de Koning, niet tegen de inhoud van de voorwaarden maar wel tegen de korte termijn waarbinnen de aanpassingen dienden te gebeuren. Meerdere van deze voorwaarden vereisten bestellingen die uiteraard een uitvoeringstermijn vereisten die de datum van 1 juni 1978 zou overschrijden.

Door het indienen van dit beroep werd, in toepassing van de bepalingen van artikel 19 van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming, de bestreden beslissing geschorst.

Bij koninklijk besluit van 5 juli 1978, nr. R. 10.063, werd uitspraak over het beroep gedaan.

Niet alleen werden de termijnen waarbinnen bepaalde nieuwe verplichtingen dienden te worden nageleefd gespreid in tijd maar ook inhoudelijk werden de voorwaarden gewijzigd. Sommige nieuwe verplichtingen dienden onmiddellijk nageleefd te worden, andere respectievelijk op 1 september 1978, 1 oktober 1978, 1 november 1978, 1 december 1978, 1 januari 1979, 1 januari 1980, 1 januari 1981 en 1 juli 1981.

Ook hier heeft de administratie kunnen vaststellen dat alle verbeteringen, opgelegd door het koninklijk besluit van 5 juli 1978, uitgevoerd werden.

In vergadering van 8 mei 1978 werd tot sanering van de toestand te Hoboken een 23-punten programma opgesteld door het Ministerieel Comité van het Leefmilieu.

De belangrijkste saneringsmaatregelen hiervan zijn :

opleggen van een omgevingsnorm voor lood rondom het bedrijf (KB van 31 mei 1978), verstrakking van de emissienormen, inventarisatie van de emissiebronnen, decontaminatie van gronden en gebouwen, organiseren van openluchtturen, verspreiden van een brochure met hygiënische voorschriften, betegeling van straten en pleinen, uitvoeren van fysiologische onderzoeken.

In uitvoering van dit 23-punten programma werd op 6 augustus 1982 een project inzake decontaminatie te Hoboken via het derde arbeidscircuit door de Ministers van Begroting en van Tewerkstelling en Arbeid goedgekeurd.

In vergadering van 16 februari 1981 verleende de Vlaamse Executieve haar goedkeuring aan volgende maatregelen : verscherping van de emissienormen voor lood tot 2 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ als glijdend jaargemiddelde vanaf 1 juni 1982 (KB van 28 augustus 1981) bouwen van twee nieuwe scholen buiten de risicozone ter vervanging van deze gelegen in de wijk Moretusburg; aanbrengen van tegels op speelpleinen, voortzetting van het onderzoek.

Tenslotte kan toegevoegd worden dat door de Naamloze Vennootschap Metallurgie Hoboken-Overpelt nog meerdere belangrijke investeringen

zijn gepland voor de eerstkomende jaren, die
blijkbaar van aard zullen zijn de emissies nog ver-
der te verminderen.

Vraag nr. 91
van 26 juli 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Brasschaat — Verbrandingsoven

Te Brasschaat heerst grote beroering bij de omwo-
nenden van de aldaar in bedrijf zijnde verbrandings-
oven. Stof en lawaaihinder zouden als erg hinderlijk
worden ervaren en klachten zijn niet uit de lucht.

Niettegenstaande strenge exploitatienormen blij kt
toch een en ander fout te lopen.

Graag ontving ik van de geachte Gemeenschapsmi-
nister een antwoord op de volgende vragen.

1. Sinds wanneer is deze verbrandingsoven in bedrijf
en wanneer werden klachten van omwonenden
ontvangen?
2. Werd er gevolg gegeven aan deze klachten?
3. Wat is de reden van dit stof, rook en lawaai? Zijn
deze ongemakken het gevolg van een minder
goede technische werking of heeft dit allemaal te
maken met de aard van de afval?
4. Wat is de aard van de afval die de firma Omega
Randstad NV in Brasschaat afvoert?
5. Kan er geen regeling getroffen worden om de ver-
brandingsoven van Brasschaat aanvaardbare Bel-
gische afval te laten verwerken in plaats van dat
deze instelling beroep moet doen op buitenlandse
afval om leefbaar te kunnen blijven?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te
delen.

1. De verbrandingsoven is sinds november 1978 in
gebruik.
Voor zover mij bekend werd de eerste klacht geuit
via de Groene Lijn en dit op 15 juni jl.
2. De OVAM kreeg opdracht ter plaatse een grondig
onderzoek in te stellen.
3. Elke verbranding gaat gepaard met rookontwikke-
ling en hier ook is steeds een bepaalde stofconcent-
ratie aanwezig.
Het lawaai is afkomstig van een ventilator.
De ongemakken zijn te verminderen door techni-
sche maatregelen.
4. De door de NV Omega Randstad aangevoerde
afval bleek bij controle door OVAM zuivere huis-
houdelijke afval te zijn.
5. OVAM zal in het kader van de opstelling van het
plan — zoals bepaald bij decreet — de optimalisa-
tie van de bestaande infrastructuur als belang-
rijkste criterium voorstellen.

Vraag nr. 92
van 26 juli 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Watertekort — Besproeiing tennisvelden

De grote hitte van de laatste weken en de daaruit
voortvloeiende droogte, scheppen op meerdere plaat-
sen in België, en vooral dan in Vlaanderen, waterpro-
blemen.

De inwoners van West-Vlaanderen mogen immers
tot nader bevel geen leidingwater benutten om: tui-
nen en grasperken te sproeien, voetpaden, straten en
riolen te kuisen, zwembaden en vijvers te vullen,
voertuigen met de waterslang te reinigen en daken en
muren te besproeien.

Als de nood dreigt, vind ik het correct dat gepaste en
algemene maatregelen worden genomen.

Toch houdt mij een zaak bezig waarop ik graag een
oplossing wens. Inderdaad, bij vorige droogteperiode,
jaren terug, werden op bevel van de overheid bepaal-
de beperkingen inzake watergebruik opgelegd. Het
viel me toen op dat tuinen, grasperken en andere niet
mochten besproeid worden, maar dat tennispleinen
tijdens de droogteperiode regelmatig en zonder hin-
der konden besproeid worden.

Thans hoor ik weer dat er verbod bestaat voor tui-
nen, grasperken enz., maar de tennispleinen werden
niet vernoemd.

Nu ben ik persoonlijk van mening dat groentetuinen
toch belangrijker zijn dan tennispleinen aangezien in
de tuinen voedingsmiddelen voorkomen die belang-
rijk zijn voor de huisgezinnen. Het niet sproeien kan
een oogst doen mislukken wat erg veel schade kan
veroorzaken.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij zeggen of
dat zijn bevel ook betrekking heeft op tennispleinen?
In ontkennend geval, waarom niet?

Antwoord

Het politiebesluit, uitgevaardigd op mijn verzoek
door de heer Olivier Vanneste, Gouverneur van de
provincie West-Vlaanderen, dd. 26 juli 1982 ver-
meldt onder artikel 1:

„Het is verboden water uit het waterleidingsnet te
gebruiken voor :

- het sproeien van grasperken en tuinen;
- het reinigen van dorpels, voetpaden, straten en
riolen;
- het vullen van zwembaden;
- het besproeien van daken, muren enz...;
- het reinigen met de lans van voertuigen, aanhang-
wagens enz...;
- het vullen van vijvers en fonteinën”.

In gevallen waarin maatregelen getroffen worden om
het gebruik van water te beperken dient te worden
verondersteld dat het om een noodtoestand gaat die
elke waterverspilling uitsluit.

De zin „het besproeien van daken, muren enz...”
houdt vanzelfsprekend in dat ook het besproeien van
tennispleinen verboden is.

Vraag nr. 93
van 26 juli 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Maalderij Moens te Sint-Amands — Geluids- en stofhinder

In de Kuitegemstraat en in de wijk Ouden Briel te Sint-Amands hebben de omwonenden van de maalderij Moens blijkbaar veel hinder van ronddwarrelend stof en lawaaihinder. Volgens mijn informatiebron zouden 65 gezinnen last ondervinden van de maalderij.

Alhoewel deze maalderij als de modernste van Europa wordt bestempeld, blijkt toch dat sommige installaties ervan erg hinderlijk zijn. Massa's stof die een blijvende stofhinder veroorzaken, gepaard gaande met veel lawaai, zelfs 's nachts, maken de plaatselijke bevolking wrevelig.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Werden reeds door uw diensten stappen ondernomen om de toestand te Sint-Amands te onderzoeken? Zo ja, hoe luidt de uitslag van het ingesteld onderzoek? In ontkennend geval, wat is de reden van het uitblijven van een plaatselijk onderzoek?
2. Welke concrete maatregelen worden door de geachte Gemeenschapsminister vooropgesteld om de bestaande ongemakken af te zwakken of beter nog weg te nemen?
3. Beschikt de firma Moens over een geldige uitbatingsvergunning voor alle werkzaamheden die daar plaatsvinden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat:

1. de NV Moens gelegen is te Buggenhout en voor haar activiteiten over een geldige exploitatievergunning, afgeleverd door de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad, in Oost-Vlaanderen, beschikt;
2. de directie Oost-Vlaanderen van de Technische Inspectie na vaststellingen ter plaatse de gegrondheid van de klachten heeft vastgesteld.
 De exploitant, die aangemaand werd de exploitatievoorwaarden na te leven, heeft in de loop van juli 1982 een stofopzuigings- en ontstoffingsinstallatie aangebracht om de stofhinder weg te nemen.
 Tevens liet hij geluidsmetingen uitvoeren met het oog op het bouwen van een geluidsdichte omkasting van de blazer- opzuigingsinstallatie.

Ik wens het geachte lid te verzekeren dat, hoewel de exploitant inspanningen levert om de hinder weg te nemen, de administratie opdracht kreeg deze zaak van nabij te volgen en mij van de evolutie op de hoogte te houden.

Vraag nr. 94
van 26 juli 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Pvba De Bruyne te Schoten — Reuk- en stofhinder

Op 6 mei 1982 interpelleerde ik de geachte Gemeenschapsminister omtrent de milieuhinder verspreid door pvba De Bruyne Schoten.

In het antwoord werd gezegd dat aangedrongen werd bij de Arbeidsinspectie om een nieuw voorstel te formuleren, wat de exploitatievergunning betreft. Aan de uitbaatster van de firma werd opgedragen in de maand mei een reeks analyses in de schouw te laten uitvoeren.

De uitbaatster bleek bereid te zijn een aantal filters te installeren om stof- en reukontwikkeling tegen te gaan.

Tot slot werd onderstreept dat over enkele maanden de toestand van dit bedrijf inzake de exploitatievergunning in eerste aanleg geregeld zal zijn.

Graag ontving ik in dit verband een antwoord op de volgende vragen.

1. Welk gevolg heeft de Arbeidsinspectie gegeven op het aandringen van de geachte Gemeenschapsminister om een nieuw voorstel te formuleren?
2. Heeft de uitbaatster intussen analyses in de schouw laten uitvoeren? Zo ja, wanneer geschiedde zulks en met welk resultaat?
3. Heeft de uitbaatster een aantal filters geplaatst om stof- en reukontwikkeling van dit bedrijf tegen te gaan?
4. Is de toestand van dit bedrijf inzake de exploitatievergunning in eerste aanleg thans geregeld?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat:

1. de Technische Inspectie op 16 juli 1982 aan de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad van Antwerpen voorstelde de exploitatievergunning te verlengen behalve voor de breek- en maalinrichting en voor de installatie voor het vervaardigen van vormzand ;
2. er in mei en juli van dit jaar inderdaad metingen werden uitgevoerd naar het stofgehalte en naar het gehalte van fenolen in de afgassen.
 Het resultaat van de metingen was:
 — gehalte aan gasachtige fenolen: 1 à 5,7 mg/Nm³,
 — gehalte aan stof van de vormzandinstallatie: 74,8 mg/Nm³,
 — gehalte aan stof van de chroomzandinstallatie : 1,15 g/Nm³ vochtig;
3. de exploitante een tweede bijkomende filter plaatste ter bestrijding van de stofhinder en dat de afgassen van de vormzandinstallatie door een luchtinblaasinrichting werden verdund om reukhinder van de fenolen tegen te gaan.
 Tevens werd de afgashoogte van de chroomzandinstallatie en van de vormzandinstallatie op respectievelijk 18 m en 15 m gebracht;

4. de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad van Antwerpen de gevraagde vergunning verleende voor een proeftermijn verstrijkend op 30 september 1983, behalve voor de breek- en maalinrichting en voor de installatie voor het vervaardigen van vormzand, waarvoor vergunning werd geweigerd.

Vraag nr. 95
van 26 juli 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Grondwater — Bewerking en controle

Het is algemeen geweten dat het oppervlakte- en grondwater erg blootgesteld zijn aan bezoedeling.

Om het water drinkbaar te maken zijn tal van technische en chemische ingrepen noodzakelijk. Wij denken bijvoorbeeld aan de behandeling van oppervlaktewater dat in korte bewoordingen de volgende bewerkingen ondergaat : opvangen en zeven, uitvlokken en bezinken, filtreren met daarna een eindbehandeling met chloor.

Na al deze of mogelijk nog andere bewerkingen onderwerpen de waterdistibutiemaatschappijen het gezuiverd water aan controles. Bepaalde automatische meetapparaten zouden permanent sommige kenmerken van het water meten, bijvoorbeeld de helderheid van het chloorgehalte.

Graag verneem ik van de geachte Gemeenschapsminister :

1. welke bewerkingen grondwater in volgorde van opname, ondergaat;
2. hoe dikwijls gereinigd oppervlakte- en grondwater per jaar (gemiddeld per week?) aan een strenge controle worden onderworpen?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De bewerkingen die grondwater ondergaan zijn afhankelijk van de samenstelling van dit water. De meest voorkomende verontreinigingen zijn ijzer en mangaan.

Bij kleine concentraties volstaat meestal een beluchting, gevolgd door filtratie over zand. Voor distributie wordt dan nog een kleine hoeveelheid chloor toegevoegd voor sterilisatie.

Bij grotere concentraties is het noodzakelijk ook een vlokingsproces door te voeren met kalk, soda en/of aluminiumsulfaat, vooraleer het water te filtreren.

2. De minimale frequenties zijn vastgelegd in de ministeriële omzendbrief nr. 6 1/2 van 2 december 1981, die steunt op de Europese richtlijn nr. 80/778 van 15 juli 1980. In sommige gevallen wordt in drinkwaterproductiecentra veel frequenter gemeten, gaande van 2 maal per dag tot continue meting met automatische apparatuur.

Vraag nr. 96
van 2 augustus 1982
van de heer L. VANVELTHOVEN

Overbemesting — Te nemen maatregelen

Reeds in 1981 had ik de gelegenheid de aandacht van de bevoegde ministers te vestigen op het feit dat in Nederland in 1982 of in 1983 een nieuwe meststoffenwet in werking zal treden, waarbij de Nederlandse boeren die een overschot van mest hebben in de toekomst verplicht zullen worden dit overschot in te leveren bij speciale stichtingen.

Het Nederlands Ministerie van Landbouw zou tot dit nieuwe wetsontwerp gekomen zijn, omdat in bepaalde gebieden van het land de hoeveelheid varkens- en kippenmest de behoefte ver overtreft.

De overschotten worden toch op de landerijen uitgestort, met als mogelijk gevolg bodem- en waterbevuiling door bepaalde elementen in de mest zoals fosfor, stikstof en koper.

Graag vernam ik:

1. of in het kader van het milieu- en waterbeleid, in Vlaanderen regelmatig onderzoek plaatsvindt in verband met dergelijke overbemesting;
2. zo ja, of de Gemeenschapsminister overweegt in Vlaanderen eveneens een dergelijke wetgeving in te voeren ;
3. of de Gemeenschapsminister kan meedelen of er en, zo ja, welke hoeveelheden van dergelijke mestoverschotten vanuit Nederland in Vlaanderen werden ingevoerd in 1980 en 1981;
4. of de Gemeenschapsminister van oordeel is dat dergelijke invoer nauwlettend moet gevolgd worden door de overheid en of ter zake maatregelen moeten worden getroffen.

Antwoord

Overbemesting komt niet alleen voor door het uitspreiden van organisch (drijf-)mest, geproduceerd op landbouw- en biobedrijven, maar ook door onoordeelkundig gebruik van scheikundige meststoffen.

Bodem- en waterverontreiniging zijn dan een gevolg van de intensiteit en de concentratie van onze land- en tuinbouw en bioindustrie, hetgeen gepaard gaat met ecologisch niet aangepaste bemestingschema's.

Bij drijfmest komt men in de eerste plaats tot organische en microbiële verontreiniging; als dan mineralisatie optreedt gaat stikstof uitspoelen naar grond- en/of oppervlaktewater, terwijl fosfor eerder met slib zal afspoelen naar het oppervlaktewater, b.v. ten gevolge van regenval.

In het kader van milieu- en waterbeleid wordt in Vlaanderen geen rechtstreekse controle uitgevoerd op (over-) bemesting; mest op het land brengen wordt, tot nog toe, beschouwd als een normale cultuurtechnische handeling.

Wel wordt door de distributiemaatschappijen en de overheid controle uitgevoerd op de kwaliteit van de oppervlaktewaters, ook wat betreft de residuen van bemesting die er in kunnen terecht komen.

Het probleem is echter als dusdanig gekend en leidt, b.v. op landbouwfaculteiten, tot onderzoek naar de bestgeëigende en economische technologie voor de verwerking die dan eventueel in speciale stichtingen kan plaatsgrijpen.

In de mate dat het gaat om landbouwafvalstoffen zoals bepaald in artikel 3, h van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1982, zal de Vlaamse Executieve in toepassing van de artikelen 41 en 42 van het genoemde decreet een lijst opstellen van de landbouwafvalstoffen die onder de bepalingen van het decreet vallen en bepalen welke bedrijven derhalve vergunningsplichtig en heffingsplichtig zullen worden.

Over het invoeren van mestoverschotten vanuit Nederland naar Vlaanderen beschik ik over geen gegevens.

Vraag nr. 97
van 2 augustus 1982
van de heer L. VANVELTHOVEN

Lommel — Industriële lage-drukleiding

Er is gebleken dat de nieuwe industriële lage-drukleiding die in juni 1973 te Lommel — op het industrieterrein van nationaal belang „Maatheide” — werd aangelegd, zwaar aangetast zou zijn en dringend dient ontdebeld te worden. In 1979 werd voorzien in een financiering ten belope van 100 procent voor een bedrag van 46.385.400 frank ten laste van art. 60.01 A van de Vlaamse regionale begroting.

Tevens bleek uit de continue controle van het afvalwater dat het enig aangesloten bedrijf TEE-PAK, in een periode van 3 jaar een twintigtal keer accidenteel geloozd had buiten de lozingsvoorwaarden.

Graag vernam ik:

1. welke maatregelen door het departement werden getroffen om in de toekomst dergelijke ongeoorloofde lozingen te voorkomen ;
2. welke de mogelijke gevolgen kunnen zijn voor het leefmilieu van het feit dat de aangetaste lage drukleiding thans nog steeds in gebruik is;
3. welke de huidige kostprijs is van de voorziene ontdebelding en wanneer de werken zullen aanvangen;
4. of er in het Vlaamse land nog andere gevallen bekend zijn van collectoren en drukleidingen die slechts na enkele jaren dringend aan vervanging toe zijn.

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Volgende technische maatregelen werden getroffen :
 - installatie van een automatische-vlinderklep door TEE-PAK op eigen terrein en dewelke gestuurd wordt door PH-metingen op het industrieel afvalwater.
 Bij te lage PH sluit de vlinderklep en stopt de industriële lozing. Binnen het bedrijf kan gedu-

rende 48 uur afvalwater gestockeerd en geneutraliseerd worden. De PH-meter wordt regelmatig door de klaarmeester van de gemeentelijke RWZI van Lommel gecontroleerd;

- installatie van een automatische vlinderklep in het gemeentelijk pompstation „Maatheide” en dewelke gestuurd wordt door PH-metingen op het influent van het pompstation. Deze vlinderklep is als bijkomende veiligheid voorzien ;
 - vanaf juni van dit jaar valt deze installatie onder het toezicht van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.
2. Mogelijke gevolgen :
 - geurhinder: deze trad op door H_2-S -gas dat langs de onderzoekschouwen van de leiding „ Evenwichtsdruckoren — RWZI ” ontsnapte. In afwachting van de spoedige vervanging van deze leiding werden de deksels van de onderzoekschouwen met bitumen afgedicht. De nieuwe polyethyleenleiding is opgevat als lichte-drukleiding, dus zonder onderzoekschouwen, zodat eventuele geurhinder langs deze weg niet kan optreden. Bovendien zal bij de verwezenlijking van deze leiding het afvalwater rechtstreeks in de beluchting worden geïnjecteerd ;
 - doorsijpeling : na onderzoek is gebleken dat deze onbestaande is. De aantasting van de buizen gebeurde namelijk enkel boven de waterlijn zodat geen afvalwater in de bodem kon en kan terechtkomen. De nieuwe leiding zal door de aard van het gebruikte materiaal, nl. polyethyleen, niet meer onderhevig zijn aan aantasting.
 3. Het gedeelte „TEE-Pak — Pompstation Maatheide” werd vernieuwd in gresbuizen. Deze werken werden beëindigd in maart van dit jaar. De nettokostprijs ervan bedroeg 7.852.000 F. In deze werken was ook de nieuwe aansluiting van Sibelco vervat. Het gedeelte „ Pompstation — Evenwichtsdruckoren” in polythyleenbuizen, is onaantast en dient dus niet te worden vervangen. Het gedeelte „ Evenwichtsdruckoren — RWZI” wordt zoals reeds eerder vermeld vervangen door polyethyleenbuizen onder lichte druk. De raming van deze werken bedraagt 19.535.790 F (nettokostprijs). Deze werken zullen starten in het najaar van 1982.
 4. Gelij kaardige gevallen van aantasting werden te Landen alsook in het buitenland, o.a. in Duitsland en Nederland, vastgesteld.

Vraag nr. 98
van 3 augustus 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Putte bij Mechelen — Stort in de Wolzakken

Ik word zojuist in kennis gesteld van het bestaan van een stort te Putte (Mechelen), meer bepaald in de Wolzakken. Niemand kan zeggen of dit stort wettelijk al dan niet illegaal tot stand kwam.

Dezelfde informatiebron meent ook te weten dat er thans sprake is van het openen van een tweede stort in dezelfde straat (Wolzakken).

Kan de geachte Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen?

1. Kwam het eerst vernoemd stort in de Wolzakken te Putte legaal of illegaal tot stand?
2. Wordt dit stort nog geëxploiteerd? In bevestigend geval door wie?
3. Is het waar dat thans een vraag werd ingediend om een tweede stort te mogen openen in de Wolzakken? In bevestigend geval door wie en voor welke periode?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Het stort in de Wolzakken te Putte is illegaal tot stand gekomen. Er werd geen vergunning afgeleverd.
2. Dit stort wordt niet meer geëxploiteerd. Op 18 juni 1982 werd door OVAM een proces-verbaal opgesteld waarin de illegale exploitatie werd vastgesteld. Als gevolg hierop werd door OVAM de sluitingsprocedure in werking gesteld. Heden is de vroegere stortplaats genivelleerd en afgedekt en zijn alle stortactiviteiten voor onbepaalde tijd gestopt.
3. Bij de OVAM is er geen officiële aanvraag toegekomen voor de exploitatie van een „tweede stort” in de Wolzakken.

Vraag nr. 99 van 4 augustus 1982 van de heer R. DECLERCQ

Rijksmuziekacademiën te Antwerpen, Gent en Voeren — Betrekking van directeur

Uit de teksten over de openstaande betrekkingen van directeur aan de rijksmuziekacademiën te Antwerpen, te Gent en te Voeren blijkt het volgende.

1. De voorwaarden vermelden geen enkel diploma. Zelfs een diploma van kleuteronderwijzeres — weliswaar met tien jaar dienst — zou voldoende zijn.
2. Iemand kan zonder dienstjaren benoemd worden als hij maar een ruime bekendheid heeft in het vak. Welk vak? Volkszangen b.v.
3. Lost een mutatie iets op? Gezien daardoor alleen maar een andere plaats als directeur vrijkomt. Zo'n mutatie is overigens wegens het geringe aantal rijksacademiën erg onwaarschijnlijk.
4. Wordt door hogervernoemde voorwaarden de kwaliteit van het onderwijs in muziek en woordkunst niet op de helling gezet?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De directeurs aan de rijksinrichtingen voor kunstonderwijs worden aangeworven op basis van artikel 102 van het KB dd. 22 maart 1969 (statuut). In tegenstelling met de andere vormen van onderwijs is voor directie-ambten in het rijksonderwijs geen diplomavereiste gesteld. In het gesubsidieerd muziekonderwijs dient een kandidaat-directeur, in toepassing van het KB dd. 26 januari 1968, houder te zijn van een eerste prijs fuga of daarmee gelijkgesteld diploma. In de praktijk wordt deze regel naar analogie toegepast voor de directie-ambten in het rijkskunstonderwijs. Daarenboven houdt de Commissie van Toezicht, die op gemotiveerd voorstel een lijst voordraagt van kandidaten gerangschikt volgens hun verdiensten, wel degelijk rekening met de door de kandidaten behaalde diploma's en curriculum vitae.
2. In principe, kan iemand zonder onderwijservaring maar met ruime bekendheid in een artistiek vak benoemd worden in een directeursambt. De ervaring heeft uitgewezen dat de kandidaat-directeurs steeds personen zijn die uit het kunstonderwijs zelf komen. Kunstenaars zonder onderwijservaring komen nu niet meer als kandidaten voor. In voorkomend geval wordt rekening gehouden met de bekendheid als componist en instrumentist.
3. Het principe van mutatie is niet toepasbaar voor de directeursambten.
4. Ter bevordering van de kwaliteit van het directieambt, kan het instellen van een bevorderingsbrevet, zoals voorzien bij artikel 97 van het statuut, overwogen worden.

Vraag nr. 100 van 9 augustus 1982 van de heer F. GEYSELINGS

Verbrandingsoven te Brasschaat — Luchtvervuiling

Te Brasschaat worden heel wat klachten door omwonenden geuit naar aanleiding van stofneerslag en rookgassen afkomstig van de verbrandingsoven.

Het leven in deze buurt zou alles behalve aangenaam zijn. Vrees voor allerlei aandoeningen is bij de bevolking aanwezig.

Graag verneem ik van de geachte Minister:

1. of hij kennis heeft van klachten nopens luchtvervuiling te Brasschaat, te wijten aan de verbrandingsoven;
2. welke de resultaten eventueel zijn van de luchtanalyses uitgevoerd rondom de verbrandingsoven;
3. welke maatregelen de overheid overweegt wanneer uit de luchtstalen blijkt dat er inderdaad oververzuiging is van stof en rook.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De eerste vraag werd reeds beantwoord. Ik ben dan ook zo vrij het geachte lid te verwijzen naar

mijn antwoord op zijn vraag nr. 91 betreffende hetzelfde onderwerp.

- In het kader van de uitvoering van een algemene studie inzake huisvuilincineratoren te Brasschaat werden emissiemetingen uitgevoerd. Hieruit blijkt dat de emissievoorschriften, zoals voorzien in het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 21 april 1982, houdende algemene voorwaarden die gelden voor verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen niet worden gerespecteerd.
- Verbeteringen om de stof- en rookhinder te beperken worden momenteel ten gronde bestudeerd.

Ik kan het geachte lid verzekeren dat ik niet zal nalaten de nodige verbeteringswerken verplicht te stellen.

Vraag nr. 101

van 9 augustus 1982

van de heer F. GEYSELINGS

Kanaal Gent- Terneuzen — Luchtverontreiniging

Rond het kanaal Gent-Terneuzen, meer bepaald in de streek van Langerbrugge-Kerkbrugge, verheffen zich steeds meer stemmen tegen de luchtverontreiniging die daar scheer en inslag moet zijn. Vooral wanneer de wind in de richting van de volkswijken waait, heerst er stank- en stofoverlast.

Kan de geachte Minister mij van antwoord dienen op de volgende vragen?

- Een gedeelte van Kerkbrugge kreeg half juni andermaal in enkele maanden tijd een laagje roet in de dakgoot.
Kan de geachte Minister mij zeggen welke fabriek hier verantwoordelijk voor is?
- De streek wordt ook geplaagd door blauwachtige stankwolken die volgens mijn berichtgeving onpasselijk kheid en branderige ogen bezorgen.
Is het mogelijk na te gaan wie hier de bevuiler is en welke stoffen alhier in de lucht vrijkomen?
- Is er in deze industriezone luchtcontrole, m.a.w. staan er snuffelaars die de wetenschap moeten vertellen wat er zoal rondvliegt? Wat zijn hun gegevens de laatste 12 maanden? Hoe dikwijls worden deze snuffelaars nagezien? En welk gevolg wordt aan deze gegevens voorbehouden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de verontreiniging door roetneerslag in het gehucht Kerkbrugge kan veroorzaakt zijn door de nabijgelegen EBES-elektriciteitscentrale te Langerbrugge. Het is bekend dat elektriciteitscentrales gevoed met zware stookolie aanleiding kunnen geven tot roetvorming indien de temperatuur van de afvalgassen bij het verlaten van de schoorsteen is gedaald tot beneden het dauwpunt. Dit verschijnsel doet zich uitsluitend voor bij laag regime indien de elektriciteitsproductie eerder gering is.

Ik wens niettemin op te merken dat in de onmiddellijke nabijheid nog diverse andere industrieën zijn

ingeplant, zodat slechts een grondig onderzoek op bedrijfstechnisch niveau definitief uitsluitel kan geven over de oorzaak van de vastgestelde roetneerslag. Hiertoe heb ik contact opgenomen met mijn inspectiediensten; van zodra gegevens ter zake in mijn bezit zijn zal ik niet nalaten het geachte lid hieromtrent te informeren.

De aard van de luchtverontreiniging waarvan sprake in deel 2 van de vraag was mij tot nog toe onbekend. Ik heb eveneens aan de bevoegde diensten een onderzoek bevolen naar de oorzaak en gevraagd mij mogelijke oplossingen voor te stellen.

Het geachte lid vindt in onderstaande tabel een overzicht van de meetstations voor luchtverontreiniging gelegen in het industriegebied Gentse Kanaalzone.

Meetpost	Plaats	Gemeten polluenten
A. Automatisch Meetnet		
R750	Zelzate	SO ₂ , zwevend stof
R740	St.-Kruis-Winkel	SO ₂ , NO, NO ₂ , zwevend stof
R741	Ertvelde	SO ₂
R731	Evergem	SO ₂ , NO, NO ₂ , zwevend stof
R730	Desteldonk	SO ₂ , koolwaterstoffen
R721	Wondelgem	SO ₂
R720	Oostakker	SO ₂ , zwevend stof
B. Zwavel-Rook Meetnet		
716	Gent	SO ₂ , rook
715	St.-Kruis-Winkel	SO ₂ , rook
703	Oostakker	SO ₂ , rook
714	Wondelgem	SO ₂ , rook
713	Gent	SO ₂ , rook
711	Gent	SO ₂ , rook

Deze meetnetten leveren geen informatie over eventuele roetneerslag, vermits neervallend stof niet tot de gemeten polluenten behoort. Wel werden op snuffelpaal R73 1 te Kerkbrugge-Eevergem verschillende episodes van verhoogde SO₂- en stofpollutie geregistreerd gedurende de maanden april tot juni 1982 (o.a. op volgende dagen: 1.4 tot 5.4; 15.4; 22.4; 10.5 tot 15.5; 29.5 tot 31.5; 17.6 en 18.6; 21 en 22.6).

De pollutierozen wijzen telkens de bronnen aan ten NO en ten ZO van de meetpost: onder deze windrichtingen bevinden zich ondermeer de elektriciteitscentrales te Rodenhuis en te Langerbrugge, de ertsverwerkende bedrijven Kronos en Sadaci, en het petrochemisch bedrijf Texaco.

Gelet op de omvang is het onmogelijk de meetresultaten luchtverontreiniging van het laatste jaar integraal af te drukken; deze zullen rechtstreeks aan het geachte lid worden toegezonden.

De goede werking van de toestellen wordt continu gecontroleerd, een dubbel validatiesysteem controleert de juistheid van de gemeten concentraties en annuleert eventuele foute waarnemingen. Herstellingen zijn, via een onderhoudscontract, toegewezen aan een gespecialiseerde firma.

Het gevolg dat aan deze gegevens wordt verleend is velerlei, onder meer worden de meetresultaten gebruikt voor de controle op de naleving van de EG-

richtlijn van 15 juli 1980 betreffende grenswaarden en richtwaarden van de luchtkwaliteit voor zwaveldioxide en zwevende deeltjes en voor het toezicht op andere internationale normen; gezien de waarnemingen in **real time** beschikbaar zijn, kunnen ze ook aangewend worden voor het op gang zetten van alarmprocedures.

Vraag nr. 103
van 26 augustus 1982
van de heer H. SUYKERBUYK

Waterwinning — Schadeloosstelling

De wet van 10 januari 1977 die de schadeloosstelling regelt, die het gevolg is van het winnen van water, behandelt een materie, die volgens artikel 6, & 1 V van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ontegensprekelijk van gewestelijke aard is.

Een regeling van deze materie bij decreet dringt zich op, ondermeer om daardoor het in het kader van de wet van 10 januari 1977 voorziene en opgerichte voorschottenfonds, ook per Gewest te organiseren.

Heeft de geachte Minister al initiatieven genomen? Het ware in alle geval goed dat dit zou gebeuren en dat de Minister zou toezeggen dat hij deze materie onverwijld bij decreet zou regelen.

De Nationale Minister van Economische Zaken, die ter zake het beheer heeft, zal u desgewenst zeker mededelen dat de functionering van dit fonds alles behalve is en gedupeerden uit het Vlaamse Gewest zullen zich niet kunnen inbeelden dat de regionalisering van dit fonds hun dossiers nog langer zal doen aanslepen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een ontwerpdecreet, houdende de oprichting in het Vlaamse gewest van een fonds voor schadeloosstelling van schade, veroorzaakt door het pompen van grondwater in voorbereiding is. Binnen afzienbare tijd zal dit ontwerp bij de Vlaamse Raad kunnen ingediend worden.

De afschaffing evenals de liquidatie van het huidige fonds, dat bij wet van 10 januari 1977 werd opgericht, zal bij wet moeten geregeld worden.

B. Vraag waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,5)

Vraag nr. 76
van 29 maart 1982
van de heer J. GABRIELS

Rijksdomein Alden Biesen — Inventaris, ontvreemdingen, personeelssterkte en restauratiekosten

Het rijksdomein Alden Biesen te Rij khoven-Bilzen werd in 1971 door het Rijk aangekocht. In het toenmalige sterk vervallen kasteel of landcommanderij

bevonden zich een aantal schilderijen en kunstschaten van zeer verschillende waarde.

Graag had ik van de Minister het volgende vernomen.

1. Is er bij de aankoop van het kasteel een inventaris opgemaakt van de aanwezige schilderijen, kunstschaten, inboedel...?
Zo ja, wat was de inhoud van dit alles?
2. Waar bevinden zich momenteel deze schilderijen, kunstschaten, enz... ?
3. Zijn er in de loop der jaren door de verantwoordelijken aldaar diefstallen van waardevolle voorwerpen vastgesteld? Zo ja, welke voorwerpen waren dat en zijn deze voorwerpen teruggevonden of teruggevorderd?
4. Mag ik tot slot een volledig overzicht van:
 - de personeelssterkte verbonden aan het rijksdomein;
 - de totale kosten van restauratie van het domein, onderverdeeld naar jaarlijks toegekende kredieten?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het achtbaar lid vooraf melden dat er op het departement van cultuur niet veel sporen terug te vinden zijn van de toenmalige aanpak der zaken. Blijkbaar werd het desbetreffend dossier hoofdzakelijk op kabinetsniveau behandeld.

Toch laat ik hieronder enkele van de gevraagde gegevens geworden.

1. Er werd inderdaad een inventaris van de inboedel gemaakt. In september 1981 werd het bestand nogmaals nagekeken hetgeen resulteerde in een nieuwe inventaris. Daaruit blijkt dat bij de verwerving door het Rijk van voorwerpen uit de oorspronkelijke inventaris sommige stukken niet werden aangekocht, en andere waarschijnlijk vreemd aan Alden Biesen, wel.

Beide inventarislijsten worden rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt.

2. De schilderijen vermeld in de inventaris van september 1981, bevinden zich op dit ogenblik in één enkel lokaal van het rijkscultureel Centrum Alden Biesen.
3. Ontvreemdingen, welkdanige ook, zijn mij niet bekend.
4. a) Wat de personeelssterkte, verbonden aan het rijksdomein betreft, geef ik hierna het desbetreffend organiek kader zoals vastgesteld in het KB van 16.12.81.

Landcommanderij Alden Biesen
(KB 16.12.1981)

Administratief personeel :
Directeur-cultuuranimator
Adjunct-directeur-cultuuranimator
Beheerder-secretaris
Opsteller
Klerk-typist(e) of eerste klerk-typist(e) (1)
Telefoniste of eerstaanwendend beambte (1)

Meesters-, vak- en dienstpersoneel :	1980	37.327.000 F	
Chef-kok	1981	6.700.000 F	
Eerste vakman A	1982	117.000.000 F (voorzien)	
Kok of eerste vakman (1)			
Geschoold werkman B of eerste vakman (1)			
Hulparbeider B of geschoold werkman 1 (1)			
b) De totale restauratie- en instandhoudingskosten bedroegen per jaar:			
1971	2.910.000 F		
1972	5.882.000 F		
1973	2.500.000 F		
1974	887.000		
1975	1.345.000 F		
1976	32.400.000 F		
1977	110.230.000 F		
1978	2.537.000 F		
1979	548.000 F		

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

Nihil.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.